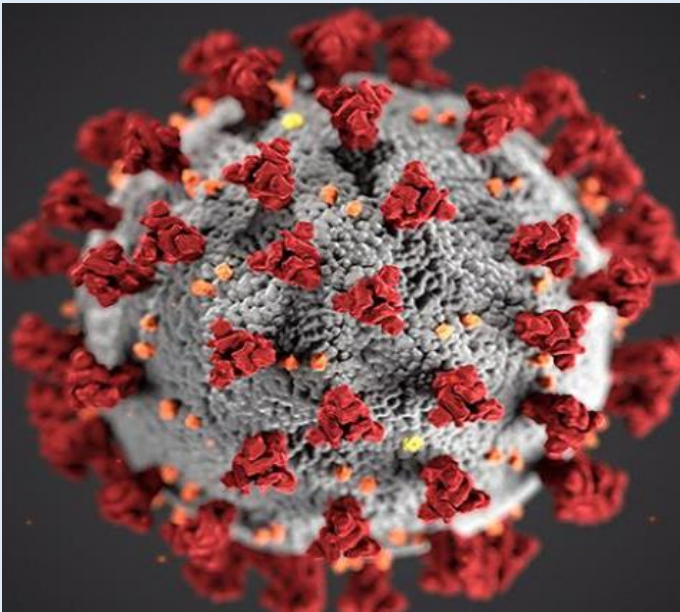

ZVERINEC

CORONA EDITION /VÍRUSOVÉ VYDANIE/

Časopis študentov 1. súkromného gymnázia a SZŠ
pre deti so všeobecným intelektovým nadaním, Bajkalská 20,
Bratislava

#4 2019/20

- Exkluzívna anketa na tému online vyučovanie
- Ako koronavírus ovplyvnil môj život
- Interview s Annou Cifrovou a Ingrid Brisudovou

Príhovor šéfredaktora

Jarná únava

COVID 19: Ako Koronavírus ovplyvnil môj život

Online vyučovanie: Ako to vidia deti

Online vyučovanie: Ako to vidia učitelia

Online vyučovanie: Ako to vidia rodičia

Interview s Annou Cifrovou

Interview s Ingrid Brisudovou

Reportáž Alice Schostokovej

Jazykový pobyt v Austrálii

Lyžiarsky kurz triedy VOICES

Ekológia

Eco: Ako rúška znečisťujú oceány

Valentín

Jazykové okienko

Vlastná tvorba

Voľnočasové aktivity našich žiakov

Ako nás COVID 19 naučil aj variť

Ahojte, vítam Vás vo Zverinci číslo 4.

Zažívame zvláštne týždne, keď nám vírus SARS-CoV-2 obrátil život horenohami. Namiesto školy musíme byť doma v karanténe, namiesto v triedach, sedíme vo svojich izbách pri počítačoch.

Určite sa niektorí z vás potešili, že po zatvorení školy bude len zábava a žiadne vyučovanie. To sa ale mýlili! Moderné technológie pomáhajú deťom po celom svete učiť sa aj na diaľku. My, na našej škole, sme sa rýchlo naučili využívať Microsoft Teams, kde môže byť na jednom meetingu aj viac ako sto ľudí.

Pre mňa osobne je sociálna izolácia časom zaujímavá a som zvedavý, čo všetko nám ešte prinesie. Je hlavnou zaujímavou témou aj v tomto čísle Zverinca. Prečítajte si, ako online vyučovanie prežívajú študenti, a ako sa im zmenil život. Okrem toho sme pre vás pripravili aj veľa iných zaujímavých tém, ako napríklad lyžiarsky výcvik, zopár interview, či aj to, ako sa učia deti v Austrálii.

Lukáš Dzurilla, Pets

**P.S. Noste rúška a prajem Vám, aby ste zostali zdraví.
Vidíme sa vo Zverinci číslo 5 - v októbri 2020.**

Redakčná rada

Zakladateľ časopisu: Miroslav Rapant

Šéfredaktor: Lukáš Dzurilla

Grafik: Hugo Volný

Výkonný asistent šéfa: Bruno Kraner

Manažment príspevkov: Zuzana Vedejová, Miriam Zemanová

Jazyková korektúra: Žofia Bartová, Mia Vilímová

Odborná spolupráca: Eva Babejová

Redaktori: Simona Galbiati, Lea Kollárová, Tomáš Dzurilla, Juraj Zlámala, Adam Vyrúbal, Lukáš Dzurilla, Michal Hric, Jonáš Buôcik, Zuzana Vedejová, Adam Kubica, Fedor Pichanič, Daniela Lohynská, Aliksandra Aleksajevich, Zoe Knox, Júlia Jurčová, Natália Pavlovičová, Lukáš Vršanský, Leo Lörinc, Alexandra Wagnerová, Hana Baťová, Patrik Hlavačka, Liana Pavlíková, Jerguš Križan, Marek Javorka, Sophia Pajtinková, Ester Kopasová, Teo Malaschitz, Natália Navarčíková, Sofia Klačanová, Bruno Kraner, Petra Pongrácová, Hana Luknárová, David Šechny, Alica Schostoková, Linda Sedminová, Samuel Bartoň a iní.

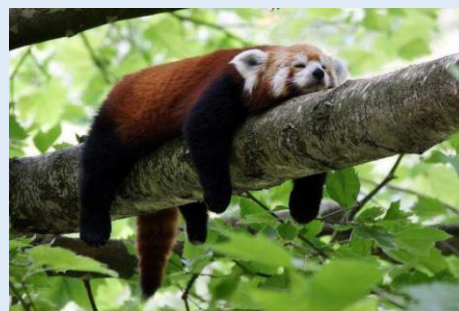
JARNÁ ÚNAVA

Tak a máme tu jar. Tohto roku prichádzala veľmi pozvoľne. Pani Zima jej len neochotne prenechávala svoje miesto. S jarou sa spája a niekedy sa, dokonca, považuje za chorobu, jarná únava.

Čo to vlastne je? Takto sa označuje stav ľudského tela, ktorý prichádza za rôznych okolností. Na vzniku sa zúčastňujú rôzne faktory. Tými podstatnými sú predovšetkým nedostatok vitamínu D, zmena biorytmu, hormonálna nerovnováha či vyčerpanie zásoby vitamínu C. Dôležitú úlohu má aj oslabená imunita, ktorá vzniká aj po opakovaných ochoreniach dýchacích ciest.

PRÍZNAKY

- ospalosť, bolesti hlavy, vyčerpanie a bolesti svalov
- zvýšená náchylnosť na infekčné ochorenia, alebo alergie

AKO BOJOVAŤ S JARNOU ÚNAVOU

- pohyb v prírode, denne aspoň 30 minút prechádzky, telo potrebuje ultrafialové žiarenie, ktoré nám dáva vitamín D - aspoň 1000 IU denne /IU – Internacional Unite/
- vitamín C v prírodnej forme (ovocie a zelenina, prípadne rakytník alebo hliva ustricová)
- dostatok tekutín 1,5-2 litra denne, najlepšie čistá voda s troškou citrónu, mäty alebo zázvoru
- pravidelný spánkový režim vo vyvetranej a zatemnenej miestnosti
- vyhýbať sa stresovým situáciám, odobrajú veľa energie
- venovať sa záľubám a činnostiam, ktoré nám prinášajú radosť

Simona Galbiati, Zingers

Ako koronavírus ovplyvnil môj život

Lea Kollárová: Ešte pred pár týždňami sme si vôbec neuvedomovali, aký luxus zažívame každý deň. Neuvedomovali sme si dôležitosť maličkostí, ktoré nám vtedy pripadali ako samozrejmosť. To sa ale aj so začiatkom karantény zmenilo. Voľnosť pohybu, stretávanie sa s kamarátmi, tréningy či bežné nakupovanie je momentálne nemožné. Veľa ľuďom to pripadá ako totálna katastrofa, no podľa mňa sa bez týchto vecí dá chvíľu vydržať. Priznávam, že niektoré veci sa mi na tej karanténe aj páčia. Trávim toľko času s rodinou, koľko už dávno nie. Mám čas venovať sa svojmu psíkovi, veľa sa spolu hráme a chodíme do lesa. Učím sa nové veci, ako napríklad pečenie a varenie. Máme síce veľa učenia, ale zatiaľ sa to dá stíhať. S mamou sa veľa rozprávame a hráme spoločenské hry, čo sme tiež už dlhú dobu nerobili.

Tomáš Dzurilla: Môj život korona vírus nijako zásadne neovplyvnil, práveže som s karanténou celkom spokojný. Lebo chodiť von na ihrisko v Marianke hrať futbal môžem, škola mi posielala domáce úlohy, takže sa aj učím, môžem hrať videohry, keď mám spravené úlohy, a ešte som v pohode doma. Jedla máme dosť a nákaza mi až tak veľmi zase nehrozí, lebo mama momentálne robí mobilný hospic a nestretáva rizikových pacientov. Podľa mňa karanténa skončí maximálne o tri mesiace, ale bojím sa, že nebudeme mať letné prázdniny kvôli karanténe. Naša škola v podstate vyučuje, ale iné školy takéto možnosti. Štát pravdepodobne namiesto prázdnin spraví školu a napriek tomu, že naša škola vyučovala, budeme musieť ísť do školy aj my. Vadí mi, že koronavírus ohrozuje život najmä starých ľudí. Dúfam, že korona pominie čo najskôr, a že sa opäť všetci zdraví uvidíme v škole.

Juraj Zlámala: Nič nie je ako bolo a nič nebude, ako bolo. Sedíme doma, sem-tam ideme von, robíme veci do školy, čítame správy, pozeráme TV, hráme hry, píšeme si správy, cvičíme, voláme s babkou a dedkom – je to dosť na normálny život? Zatiaľ je to celkom v pohode, ale keď si predstavím, že to tak bude pokračovať dni, týždne, mesiace.... mám z toho nepríjemný pocit. Pozitívne na tom je to, že sme spolu všetci doma, aj brat, ktorý žije v Prahe. Pozitívne je aj to, že mám čas na veci, na ktoré bežne čas kvôli škole a tréningom nemám. Dokonca čítam knihy 😊. Ale negatívne je to, že ani len netušíme, kedy sa to celé skončí a teda nevyzerá to dobre. Takže moje pocity sú také neurčité, tak neurčité, ako neurčitý je návrat do života pred vírusom.

Adam Vyrúbal: Keď som počul že nepôjdeme do školy kvôli nejakému vírusu, bol som dosť šťastný. Mal som veľa času a nemal som žiadne úlohy. Teraz je to niekedy aj naopak. Rodičia mi vkuse dávajú úlohy a učiteľia tiež. Máme toho niekedy veľa, a preto to nemôžem spraviť tak, že tri dni nič nerobím a potom spravím všetko v jeden deň. No teda môžem, ale je to strašná nuda. Niekedy mi škola aj chýba. Som veľmi zvedavý, ako budeme písať testy, lebo je to trochu ťažké, naučiť sa novú látku, keď tu nie je nikto, kto mi to vie vysvetliť. Dúfam, že sa to nejako čoskoro spraví, lebo neviem, či budem vedieť fungovať takto do konca školského roka.

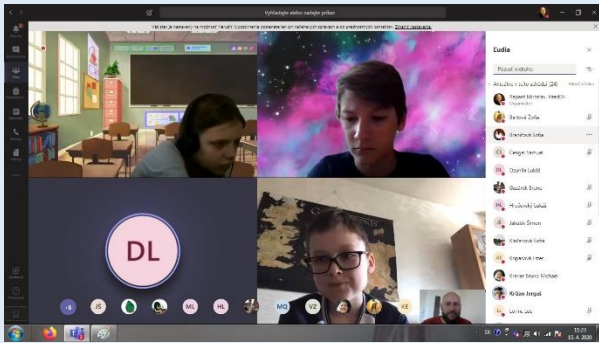
Lukáš Dzurilla: Mne sa v karanténe žije dobre. Každý deň sa snažím ísť behať, alebo inak športovať. Cez víkendy máme grilovačku na záhrade. Keďže máme psa, tak aj s ním sa chodíme prechádzať každý deň, alebo s ním hráme futbal na záhrade. Brána je vedro položené na zemi. Samozrejme, máme domáce práce, napr. vykladanie umývačky, umývanie kúpeľne a záchodov, atď. Online vyučovanie je podľa mňa lepšie, lebo učiteľia nás nemôžu vyhodiť za dvere a je menej hodín.

Michal Hric: Keď ráno vstanem, dám si raňajky a sadnem za počítač. Učíme sa tak tri hodiny denne. Aplikácia TEAMS je super vec, ale aj tak sa mi veľmi nepáči. Škola je oveľa lepšia. Nevidím sa s kamošmi a z toho som smutný. Chýba mi naše hranie futbalu na školskom dvore, a tak ďalej. Doma sa nudím. Niekedy chodím behať do vinohradu, ale aj tak sa dosť teším do školy. Hlavne na naše reálne hodiny.

Jonáš Buocik: Každý z nás sa teší na prázdniny. Na školu sa ani nepomyslí a každý si robí, čo chce. Prvý týždeň to tak aj vyzeralo, ale s narastajúcim časom iba doma, sa začal zdať môj život o niečo nudnejší. Kontaktovať priateľov cez rôzne sociálne siete nie je to isté ako s nimi viesť dialóg v škole. Naša škola sa rýchlo a výborne postavila na nohy. Online hodiny s učiteľmi fungujú, i keď sa to nedá porovnať s tými v škole. Snívať o mesiaci zavretý doma a nič nerobiť znie dobre, ale je to hrozné. Držme si palce!

Zuzana Vedejová: Viem, že sa už mnohí tešíte do školy, ale musíme ešte vydržať. Je to celkom nanič, lebo ľudia stále robia paniku. Ja sa už tiež teším do školy, ale niektorí spolužiaci by sa vedeli takto učiť aj celý život. Moja mamina celý deň pracuje a ja nemôžem ísť ani do obchodu, lebo doň deti nemôžu ísť, kvôli Korone. Keď športujem, nemôžem ísť ďaleko, lebo od nás vedie len jedna dlhšia cesta, tá je smerom na Bratislavu, pri ktorej sa stavia diaľnica, takže žiadna výhra. Celý deň sa učím, upratujem, cvičím, učím a upratujem. Už sa veľmi, veľmi teším do školy.

Online vyučovanie: ako to vidia deti

Ja mám na online vyučovanie veľmi pozitívny názor. Myslím si, že by sa takéto vzdelávanie dalo využiť aj za normálnych okolností. Výhodou je, že aj vďaka flexibilným časom mítingov by sa dalo spojiť aj so žiakmi z iných krajín - teda by sa dalo využiť internacionálne vzdelávanie. Toto by mohlo pomôcť pri výučbe jazykov, geografie alebo aj ostatných predmetov. Taktiež by bolo jednoduchšie spojiť ľudí s rovnocennými znalosťami a podobnými záľubami. Taktiež žiaci, ktorí nemajú prístup k škole, ktorú by chceli navštevovať, by mali možnosť zapojiť sa do vyučovania. Takéto domáce vzdelávanie má aj negatíva, a to napríklad, že ľudia s nedostatočným pripojením k internetu alebo ľudia s nedostatočnými IT znalosťami, by neboli schopní efektívne

využívať možnosť takéhoto spôsobu výučby. Myslím si, že keby sa takýto systém skombinoval s terajším, školy by mali možnosť medzi sebou lepšie komunikovať a lepšie spojiť žiakov pri projektoch či iných aktivitách. Keby sa takéto vzdelávanie zapojilo do výučby, školský systém na Slovensku aj v zahraničí by sa možno dostal do úplne iných rozmerov.

Daniela Lohynská, Zingers

Od marca tohto roka ja a moja trieda sme v karanténe, čo znamená, že sa učíme pomocou online vyučovania resp. cez aplikáciu Teams. Po tom, ako už prešiel mesiac, som si začala zvykať na to, že nemusím skoro vstávať do školy a môžem chodiť spať, kedy chcem, mať matematiku a slovenčinu z pohodlia domova, a ješ' vtedy, kedy mi to vyhovuje. Jediné, čo musím spĺňať, je chodiť včas na online hodiny a stíhať si robiť úlohy do určitého termínu. Takýto typ vyučovania mi vyhovuje, len sa neviem často sústrediť, a preto mi vedia ujsť potrebné informácie, ktoré sa potom musím doučiť sama. Úlohu, mám pocit, že máme oveľa viac, než cez normálne vyučovanie, ale zatiaľ ich zvládam. Aj keď som v pohode s týmto typom vzdelávania ešte neznamená, že by som sa radšej nevrátila do školy. Už mi chýbajú aj učiteľia, aj žiaci aj osem hodín trikrát týždenne.

Aliksandra Aleksajevich, Voices

Kvôli koronavírusu nemôžeme chodiť do školy, takže sa učíme cez aplikáciu Microsoft Teams. Ja vnímam takéto učenie v niektorých veciach lepšie, ako normálne učenie, ale v niečom sa mi tento typ učenia aj nepáči. Plusy takéhoto učenia sú, že máme menej hodín, ako by sme mali počas normálnej školy, sme celý čas doma, takže sa niektorým lepšie učí, keď sú doma vo svojej izbe. Veľká nevýhoda je, že na predmetoch väčšinou preberáme iba teóriu a úlohy dostaneme až po hodine a veľakrát vôbec netuším, ako sa má čo vypočítať. Ďalšia nevýhoda je, že nie všetci majú prístup ku kvalitnému internetu a mikrofónu a aj samotná aplikácia nie vždy funguje správne, takže sa učiteľa niekedy seká a nie je ho dobre počuť. Ale podľa mňa je online vyučovanie lepšie ako normálna škola, ale chápem, že pre niekoho to môže byť ťažšie.

Fedor Pichanič, Gems

Mne sa toto online vyučovanie veľmi nepáči. Nepáči sa mi, pretože sa môže veľmi ľahko stať, že na hodinu zabudnem, zaspím alebo nejde internet. Tiež cez online hodiny niektorých ľudí veľmi baví ostatným vypínať mikrofóny a vyhadzovať ich z hovoru. Pri testoch asi všetci podvádzajú a nikto to nevie zistiť ani dokázať. Jednoducho si myslím, že normálna škola je lepšia.

Natália Pavlovičová, Zingers

Online vyučovanie

Mám dva názory na online vyučovanie, páči sa mi to a aj nepáči.

To, čo sa mi na tom páči, je to, že môžem viac spať a nemusím chodiť do školy a byť tam včas. Alebo sa mi páči, že zostávame viac doma, pretože môj život je veľmi aktívny a niekedy je to veľmi únavné a zostať teraz viac doma sa mi páči. A jedna skvelá vec je, tým že som doma, že môžem stráviť viac času so svojim morčatom. A k tomu moje morča má teraz zdravotné problémy, takže je dobré, lebo sa môžem oň viac starať a dávať mu všetky lieky, ktoré potrebuje. A mám viac času na pečenie a varenie, lebo ma to veľmi baví. Je to jeden z mojich obľúbených koníčkov.

Čo sa mi nepáči na domácom vyučovaní. Nepáči sa mi, že si musím sama napísať poznámky a nemôžem mať poznámky napísané učiteľom, ako to býva v škole, alebo sa mi nepáči, že školskú prácu si musím urobiť doma a nemôžem si ju urobiť v škole. Niekedy sa mi nepáči, že nevidím svojich kamarátov zo školy. Alebo keď máme online hodiny 45 minút, mám ich radšej keď sú iba 30 minútové. Online hodiny mi pripadajú náročnejšie na sústredenie. Nepáči sa mi, aj keď sa online hodiny predlžujú, to sa v škole nestáva, lebo keď zazvoní hodina skončí.

Autor: Zoe Knox, Folks

Homeschooling

I have two opinions on homeschooling; I like it and I don't like it.

What I like about it is that you can sleep in more and you don't have to drive to school and be there on time. Also, I like that we stay in the house more because my life is very active and sometimes tiring and being at home is great. One more great thing about being at home is that I can spend more time with my guinea pig. My guinea pig is having health problems so it's good that I have more time to take better care of him and give him all his medicine. I also have more time to bake at home or cook and these are two of my favorite hobbies.

What I don't like about homeschooling is that I need to write my notes alone and I can't copy them like in school. Above all, I don't like that I can't do all the schoolwork at school but need to do it at home. Also, I don't like that sometimes I can't see my friends from school. I don't really like when we have online classes for 45 minutes. Personally, I prefer it when they last just 30 minutes. I really don't like when there is a time at which we are supposed to end the class but it lasts a few minutes longer.

Preklad: Zoe Knox, Folks

Hausunterricht

Ich habe zwei unterschiedliche Meinungen was den Hausunterricht angeht.

Auf der einen Seite mag ich ihn und auf der anderen dann doch nicht. Ich mag, dass ich länger schlafen kann und nicht in die Schule gehen muss. Es ist gut, dass wir mehr zu Hause bleiben und mein Leben nicht mehr so anstrengend ist, da ich keine weiteren Aktivitäten mehr nach der Schule habe. Das Beste daran ist aber, dass ich mehr Zeit mit meinem Meerschweinchen verbringen kann. Gesundheitlich geht es ihm jetzt nicht so gut, also kann ich mich jetzt mehr um ihn kümmern und ihm alle seine Medikamente verabreichen. Ich habe auch mehr Zeit für meine zwei Lieblingshobbys — nämlich Backen und Kochen.

Gar nicht mag ich den Umstand, dass ich meine Notizen alleine schreiben muss und sie nicht nur einfach von der Tafel abschreiben kann, wie sonst. Ich mag nicht, wenn ich alle meine Schularbeiten zu Hause machen muss und nicht wie sonst in der Schule. Das gefällt mir manchmal nicht. Ich kann auch meine Freunde von der Schule nicht sehen. Das gefällt mir überhaupt nicht. Ich mag es nicht wirklich 45 Minuten Online-Unterricht zu haben, mir würde es mehr zusagen, wenn es nur 30 Minuten wären. Online-Stunden finde ich echt anstrengend und speziell, wenn sie in die Länge gezogen werden.

Preklad: Júlia Jurčová, Folks

Mne celkom online vyučovanie vyhovuje, lebo nemusím vstávať o 6:00 a bežať na vlak. Online hodiny sú fajn, niekedy aj trochu zábavnejšie než v škole. Aplikácia, v ktorej mávame online hodiny je podľa mňa najlepšia z aplikácií čo poznám, lebo môj brat a jeden môj kamarát majú nejaké iné aplikácie, ktoré sú podľa mňa horšie. Výhoda hlavne pre žiakov je v tom, že majú prístup k internetu, kde si môžu vyhľadávať informácie. Online vyučovanie má nevýhodu v tom, že sa nevidíme s kamarátmi naživo, ale len cez kameru. Ďalšia nevýhoda je v tom, že teraz, keď sú doma všetci, môže vypadnúť internet a tým pádom nemôžeme byť na hodine. Nevýhoda je aj v tom, že nie každý má svoj vlastný počítač, kde si môže pozerať úlohy alebo mať online hodinu. Celkovo hodnotím takéto vyučovanie ale pozitívne.

Adam Kubica, Folks

Podľa mňa je učenie len doma zložitejšie ako v škole. Napríklad preto, lebo v Microsoft Teams je veľmi veľa možností, kam môžu učitelia posilať zadania. Síce učitelia nám hovoria, kam to pošlú, ale občas aj ja zmätujem a nájdem tú úlohu až v iný deň. Pritom v škole to je na jednom mieste, inak povedané na tabuli. Našťastie pre mňa nám učitelia posielajú menej úloh ako v škole, a tak sa neprepracujem. Čo sa týka online hodín, sú výborné, ale predsa

len mi chýba dotyk tabule na písanie. Neznášam, keď niekto niekomu vypne v strede rozprávania mikrofón, lebo v škole len tak niekomu nemôžeš zavrieť ústa. A navyše príliš sa neviem baviť s kamošmi a to mi chýba. Pre mňa je to lepšie v škole.

Leo Lörinc, Pets

Môj celkový názor na túto „Coronténu“ je zväčša pozitívny. Pracovať na počítači ma celkom baví, ale fyzická podoba domácej úlohy mi chýba. Jedna z vecí, ktoré sa mi nepáčia je, že celý môj spánkový režim mám rozhádzaný. Je to dosť nepríjemné, hlavne, keď som chodieval spať o 21:30 a vstával som o 5:35. Teraz chodievam spať o 22:45 a vstávam cca o 9:00. Stratil som aj kondičku. Prednedávnom som mal prvý tréning po dvoch mesiacoch a tréner na mňa hrdý nebol. Celkovo som si už zvykol na tento životný štýl ale škola mi chýba.

David Šechny, Voices

Online vyučovanie: ako to vidia rodičia

Covid-19 nám celej spoločnosti okrem nástrah zo šírenia vírusu a prípadných následkov doniesol ešte jednu zmenu, hodil nás všetkých do vody nového režimu home Office-u, online vyučovania a online shoppingu. Na túto zmenu neboli mnohé firmy, ani zamestnanci, či ich deti vybavení počítačom, internetovým pripojením, ani neboli mentálne pripravení na dlhodobú prácu z domova a už vôbec nie popri deťoch. Pohodlie domova totiž prináša aj potrebu tvrdej sebadisciplíny, aby zamestnanci a žiaci pracovali bez dozoru a zároveň bez sociálneho kontaktu. Je to náročné nielen pre dospelých, ale hlavne pre deti. Vyžaduje to od nich viac samostatnosti, keďže rodičia musia popri svojej práci z domu pomôcť deťom zvládnuť online vyučovanie a ešte aj variť a zabezpečovať chod domácnosti. Preto úprimne oceňujem, že sa SZŠ Bajkalská rozhodla pre tento odvážny krok, v krátkom čase zmobilizovala svojich učiteľov, nasadila Microsoft Teams a spojila online výuku. Že nie je všetko hneď dokonalé? Že je veľa alebo málo hodín či domácich úloh? Že to ešte nemá všetko super premyslený systém a pravidelnosť? To vôbec nevádi! Hlavné je, že sa všetci posúvame a za týchto pár týždňov sme v celej spoločnosti urobili veľké kroky smerom k digitalizácii. Aj digitalizácii školstva. Naše deti sa už naučili používať MS Teams a ďalšie kolaboračné nástroje tak ako dospeláci vo firmách a to je úžasné. Držím palce všetkým, aby čoskoro doladili drobnosti a našli si nejaký ten režim, ako to všetko zvládnuť. Ďakujem!

Slávka Kraner

Veľmi oceňujem úsilie školy spojené s uvedením do používania platformy na vzdialenú komunikáciu a hlavne rýchle adaptovanie sa učiteľov na takúto formu vzdelávania – naozaj, VEĽKÝ REŠPEKT! Teším sa, že postupne, ako budú pribúdať skúsenosti, sa bude spôsob tejto formy vzdelávania aj naďalej zdokonaľovať. Dokonca si viem predstaviť, že aj po odznení tejto krízovej situácie, bude možné, už overenými postupmi a prostriedkami vzdialeného

prístupu a komunikácie, kombinovať pobyt v škole so štúdiom z domu. Veľmi pozitívne hodnotím, že postupy a technológie, ktoré bežne deti používajú na zábavu alebo iné účely, si vyskúšajú na svoje vlastné vzdelávanie, vzájomnú komunikáciu a hlavne vzdialenú spoluprácu na spoločných zadaniach, samostatné získavanie rôznych znalostí a tréning nových zručností. Tiež zistia, ako sa na niečo sústrediť, keď ich práve „nikto“ nekontroluje (alebo nemá ako vyťahať za ucho) :]. Negatívum online vyučovania nateraz nevnímam žiadne. Možno treba byť trochu ostražitejší v súvislosti s „cyber security“ rizikami. Na začiatku bolo potrebné sprevádzkovať potrebné počítačové a komunikačné vybavenie a nastaviť si pravidlá vzájomného nevyrušovania sa. Neskôr to boli už len zvedavé otázky, že ako to vlastne celé prebieha. Z pohľadu našich študujúcich sa oceňuje hlavne možnosť do väčšej miery si samostatne rozplánovať deň a čas strávený „so školou“ využiť veľmi efektívne tak, aby boli aj výsledky, ale aj viac priestoru na ďalšie záujmy.

Július Ličák :]

Som rada, že už sa príliš nerieši technická stránka - to spočiatku kradlo veľa času z online hodín - asi sa deti už Teams naučili ovládať a stabilizoval sa aj hardvér. Ja som presvedčená o tom, že práce na doma by deti mohli mať viac - samozrejme takej tej projektovej, praktickej - páčia sa mi napríklad zadania ako napísať mail v cudzom jazyku, alebo sadenie semienok na prírodovede a následné pozorovanie - to sú úlohy, ktoré sú úzko spojené so životom, bavia ich, učia ich praktickým zručnostiam, ktoré sú reálne. Tieto typy úloh sú podľa mňa veľmi vhodné na domáce vyučovanie. Myslím si, že niektoré hodiny by mohli byť radšej kratšie, možno delené a tiež interaktívnejšie. Je mi jasné, že učiteľ chce počuť každé dieťa, keďže nemá okamžitú vizuálnu spätnú väzbu, nevidí ako sa kto tvári, správa, ale tiež vidím, že deti nedokážu počúvať pol hodinu ako rozprávajú iní a strácajú motiváciu a pozornosť. Preto by som asi bola za kratšie bloky s menej deťmi a s viac samostatnej, reálnej práce.

Marcela Rukovanská

Pozitívum online vyučovania je to, že deti majú relatívne pravidelný režim. Ľahšie si uvedomili, že toto nie sú prázdniny. Rýchlo si osvojili nové počítačové zručnosti (a aj my dospelí máme teraz širšie vedomosti). Naučili sa väčšej samostatnosti - dohľadanie začiatku hodín, plánovanie robenia si úloh. Avšak nakoľko mám dvoch synov, musela som zabezpečiť ďalší počítač, aby sa navzájom v školských povinnostiach neobmedzovali. Predpokladala som aj, že vyučovacie hodiny môžu mať aj naraz (čo už často aj majú) a s jedným počítačom by sme to sotva zvládli.

Zo začiatku bol problém s nejednotným

spôsobom odosielania úloh. Toto sa ale myslím dosť rýchlo utriaslo. A, samozrejme, online vyučovanie nenahradí riadne chodenie do školy, lebo deti svoje sociálne kontakty potrebujú zažiť aj reálne. Nakoľko som denne v práci, moja účasť na online vyučovaní je minimálna. Riešime akurát nejakú nejasnosť v komunikácii s učiteľom, resp. keď potrebujú niečo k projektu - materiálne vybavenie, držanie kamery a podobne. V sumare majú veľa povinností. Práca je náročnejšia ako keď chodia do školy - pretože majú veľa na samoštúdium, robenie poznámok z vyučovacej látky a ešte aj úlohy. Majú pocit, že škole sa venujú viac ako počas bežného školského roka. Ale zasa keď to robia priebežne, dá sa to zvládnuť - naučili sa organizovať si svoj čas. A veľmi sa tešia do školy! PS: naučili sa aj variť :-). Nič kulinárske, ale aj uvariť si zemiaky je pre nich pokrok.

Michaela Šechny

Začiatky karantény a online vyučovania boli ťažšie, museli sme sa nastaviť na veľa nových vecí a hlavne technicky nás to posunulo ďalej, teda hlavne rodičov. Zásadnou zmenou pre nás je eliminácia niekoľkých hodín strávených v aute. Výhodou pre mňa je, že máme prehľad o hodinách, zadaniach, termínoch, domácich úlohách, čo predtým nebolo, lebo veď vieme, že si veľa úloh nezapisovali a okamžite zabudli, čo majú robiť. Pozitívne pre mňa je aj to, že my sme všetci spolu v open space a tak jedným uchom a okom sledujem, čo sa deje a mám pocit, že sa viac sústredia, zbytočne sa navzájom veľmi nerozptyľujú. Zo začiatku som mala pocit, že si robím druhú základnú školu, teraz už obaja synovia nabehli na systém a sú viac-menej samostatní. Nevýhodou však je, že nás obrali o notebooky a naša wifi občas plače, hlavne pri synchrónnych online hodinách. Chalanom sa to ale páči, zvykli si, so spolužiakmi sú v kontakte, píšú si, volajú alebo spolu hrajú aj online hry. Ja som sa začala orientovať v slovníku teenagera.

Veľa sme sa toho naučili aj vy aj my a prechod na „naozajstnú“ školu bude asi pre niektorých ťažký. :)

Marianna Fajnorová

Čo nám pozitívne online vyučovanie prinieslo do fungovania našej rodiny? Najmä väčšiu kooperáciu všetkých členov rodiny, nakoľko všetci pracujeme z domu, a tak sme museli najmä zo začiatku prispôsobiť chod domácnosti, aby sme sa vzájomne nevyrušovali. Najmenej disciplinovaný bol náš pes Scooby, ktorý bol zmätený z toho, že sme zostali zrazu všetci doma :-). Ďalším pozitívom z môjho pohľadu, že som sa dozvedela oveľa viac o tom, ako a čo sa deti v škole učia. Negatívne vnímam, že zo začiatku bolo náročné sa zorientovať vo všetkých informačných zdrojoch. Samozrejme, ako mamu ma vyčerpáva zabezpečovanie celodenného stravovania pre všetkých členov rodiny. V tejto forme vzdelávania vidím do budúcnosti veľký význam najmä v samostatnejšom prístupe študentov k vzdelávaniu a ako doplnok k vyučovaniu v škole. Teovi sa na online vyučovaní páči najmä to, že môže dlhšie ráno spať a vraj je to menej stresujúce ako vyučovanie v škole.

Alena Malaschitzová

Mám pocit, že na začiatku do toho všetci – deti, učiteľia aj rodičia – vhupli nepripravení. Málokto má skúsenosť z vážneho online fungovania. Učiteľia celú kariéru učia pred tabuľou, nie pred kamerou. Rodičia prirodzene rátať s tým, že školskú časť vyučovania pokryje škola. Teraz sú všetky tieto bežné veci postavené na hlavu. Deti už spôsobia počúvať učiteľov a hlásia sa (aspoň tak mi to pripadalo posledný týždeň, keď som niekedy Lea počul počas online hodiny). Učiteľia sa musia vysporiadať s podmienkami, v ktorých sa predpokladá väčšia dávka samostatnej práce žiakov doma – hodiny sú kratšie, prirodzene menej interaktívne ako v škole, je ich tiež menej. A rodičia sú v úplne inej pozícii, než predtým – teda pokiaľ majú to šťastie,

že nejakým spôsobom dokážu zasiahnuť do takéhoto učenia. My doma to šťastie máme. Obidvaja Leovi rodičia v posledných týždňoch pracujeme doma. Aj keď u mňa to značí, že som i dlhší čas zavretý „v robote“ – v izbe – môžem vykuknúť a prípadne Leovi s niečím pomôcť, manželka podobne. Každopádne sme nabehli s Leom na systém, že každý deň večer si prejdeme, čo v ten deň robil, a spíšeme si aktivity na ďalší deň. Aké online hodiny má, aké zadania má vypracovať, čo si má prečítať, čo si má pripraviť. Už to tiež nejako funguje. Zdá sa, že aj Leo sa už nejako dostal do rytmu. Spolužiaci mu chýbajú stále. Ale už vie, že každý deň má pred sebou nastavenú dávku práce, ktorú keď dokončí, môže robiť iné veci. Prejavilo sa to tak, že ráno vstáva čím skôr, aby začal pracovať ešte pred raňajkami a čím skôr mal aj hotovo. S kolegami, ktorí majú deti kade-tade, občas porovnáваме, ako vyzerá výuka na rôznych školách. Pri takomto porovnávaní z toho Bajkalská vychádza celkom dobre. Je tu snaha všetkých, je tu systém, budú aj výsledky. Ďakujem. Ale určite všetci ocenia, keď sa táto situácia dostane do normálnych koľají.

Juraj Lörinc

Po prvej, „adaptačnej fáze“ sme si dobre zvykli a baví nás to. Musím povedať, že možnosť počúvať výklad učiteľov a ich interakciu so žiakmi som ocenila. Veľmi nenásilne a príjemne oprášila svoje vedomosti, napríklad o močovej sústave, ktorú Mark preberá na biológii, počúvala Ivana Krasku, ktorého brali na literatúre, atď. Oveľa jednoduchšie ho viem skontrolovať a rozhodne sa naša komunikácia o škole rozšírila o to obligátne:

„Si naučený?“

„Áno, som.“

Cielene niektoré hodiny počúvam a sú skutočne veľmi fajn. Vidím tvorivosť, snahu.

Andrea Coddington

Ako pozitívum online vyučovania vidím objatia s deťmi, s rodinou kedykoľvek počas dňa, kedy sa nám to doma žiada. Deti si užívajú domácu pohodičku bez stresu, ako mladší syn hovorí „nikam sa ráno nemusím hnať“ napriek tomu, že máme nastavený od 11.3.2020 veľmi presný režim, nakoľko obaja s manželom pracujeme na HOME OFFICE z domu a teda o 7:00 spolu raňajkujeme, okolo 12:30 si dáme spolu obed atď. Každý má doma PC – personal computer a svoj priestor na prácu – školu. Taktiež deti sa učia aktívnemu počúvaniu, plánovaniu a sebakontrolu a určujú si svoj vlastný plán a priority na nasledovný deň a celý týždeň. Ako negatívum vidím fakt, že deťom chýbajú sociálne väzby, „detské šantenie“, interakcia s inými deťmi a inými vzormi dospelých ľudí tiež napomáha formovať dieťa a čisté online vyučovanie

ochudobňuje deti o tieto zážitky a skúsenosti. Kritické myslenie a argumentácia ako aj prezentačné zručnosti sa zažívajú a učia na inej zmyslovej úrovni pri osobných stretnutiach a inak online, čiže čisto takáto forma učenia nie je postačujúca. Aktívna rola nás rodičov je dôležitá vždy, každý deň je nevyhnuté hovoriť s deťmi a aktívne počúvať, čo sa deje v ich životoch každý deň, keď máme školopovinné deti, akurát pri online vyučovaní mám na toto všetko viac času, naplnená láskou, bez rušivých elementov a ruchov každodenného zhonu. Starší syn funguje úplne samostatne, úplne mu táto forma štúdia vyhovuje. Má priestor ráno sa vyspať, všetko má naplánované a pohodlne to zvláda. Trénuje sebadisciplínu a time manažment. Mladší syn hovorí: „Mne na tomto vyhovuje úplne všetko. Ráno nemusím skoro vstávať. Ušetrím benzín a životné prostredie a cesty sa nebudú musieť toľko opravovať. Ráno zapnem PC a všetko mám v Teams na jednom mieste. Viem si dobre naplánovať čas. Mám to lepšie naplánované a zorganizované ako kedykoľvek predtým. Doma sa

cítim príjemnejšie a nikto ma doma nenapomína. Viem, čo mam urobiť. Vyučovanie je efektívnejšie. Nikto nevyrušuje a ja sa lepšie sústredím a dávam viac pozor na hodine. Bavia ma hodiny aj učivo, ktoré som dovtedy nemal veľmi rád ako napr. fyzika, dejepis a slovenčina. Vnímam rôzne vizuálne štýly rôznych učiteľov. Každý učí inak a ja sa učím od nich rôzne vizuálne pomôcky a rôzne prezentácie. Úlohy sú zábavnejšie. Všetko ide rýchlo a pohodlne online s učiteľmi. Mam väčšiu voľnosť a zodpovednosť sám za seba a to sa mi páči.“ V porovnaní so štátnymi školami – veľmi chválím 1SG. Priestor na zlepšenie vidím vo zvýšenej koordinácii a riadení rozvrhu. Bolo by užitočné nastaviť deťom pravidelnejšie režim vyučovacích hodín, denne v pracovné dni – 3 hodiny v priemere napr. pre PETS. Nie je šťastné, že sú dni, kedy deti nemajú žiadnu hodinu a potom majú aj 5 hodín. GEMS vnímam viac vyvážené v dennom režime. ĎAKUJEM za príležitosť vyjadriť svoj názor.

Andrea Hrušovská

Pandémia nás zastihla v dobrej rodinnej kondícii. V prvom rade musím vyzdvihnúť promptnú reakciu školy, ktorá sa v priebehu niekoľkých dní dokázala adaptovať na zmenené podmienky, začať s online vyučovaním a stanoviť tak deťom od samého začiatku pravidelný režim. Takže z tohto pohľadu obrovská pochvala všetkým učiteľkám, učiteľom i vedeniu školy. Pravidelný školský režim má navyše ďalší efekt – počas pracovnej doby umožňuje aj rodičom nerušene pracovať, čo sa potom pozitívne odráža na celkovej atmosfére v rodine. Pri domácom vyučovaní vyvstala potreba zvýšenej miery interakcie s deťmi, kontroly domácich úloh, prípravy na vyučovanie. Spočiatku sme sa aj my cítili zahľtení „suplovaním práce učiteľa“, ale s odstupom času vnímam situáciu ako skvelú príležitosť tráviť zmysluplne čas s deťmi, čo pri normálnom pracovnom režime nebolo možné. Počiatočnú neefektivitu, keď bolo treba všetko dookola opakovať a kontrolovať (najmä u mladšieho vo 4. ročníku), sa postupne snažíme odstraňovať, čo snáď nakoniec povedie deti k väčšej samostatnosti a zodpovednosti. V režime, keď sú rodičia sústredení na prácu a doma nie je poruke žiaden učiteľ, ktorý by dieťaťu pripomínal jeho povinnosti, je to vlastne nevyhnutosť. Čo sa týka priamych negatív domáceho vyučovania, vlastne ich zatiaľ ani nevnímam, avšak zrejme by sa prejavili časom v dôsledku dlhodobého sociálneho odlúčenia detí z kolektívu. Keď pandémia odznie, domnievam sa, že sa už nevrátíme do „starého sveta“. Malo by sa uvažovať o drobných zmenách systému vzdelávania a využiť tak potenciál a skúsenosti, ktoré sme teraz nadobudli pri dištančnom spôsobe výuky. Napríklad by sa mohli na vyučovaciu hodinu pripájať deti, ktoré ostali doma choré, a hoci ešte nemôžu ísť do kolektívu, sledovanie hodiny už zvládnu. Bol by to určite zmysluplnejšie strávený čas, než pri bezduchých TV seriáloch. Bajkalská má vysoký kredit a verím, že nadchádzajúce výzvy zvládne.

Branislav Štěpánek

Je to zvláštne obdobie, nikto z nás sme ho nezažili – ani ako deti, ani ako rodičia - byť tak dlho doma počas školského roka. Musím však povedať, že keby za týmto prerušením normálneho školského roka nebol taký dôvod, aký je – pandémia a jej hrozby, že by sa mi to raz za čas páčilo. V princípe som však odporca online vyučovania za normálnych okolností, pokiaľ si to nevyžadujú špeciálne okolnosti u dieťaťa. U nás doma sme veľmi rýchlo nabehli na domáce učenie, ešte predtým, ako prišli aktivity zo školy – akosi sme tušili, že to nebudú len 2 týždne voľna. Povedali sme si, že to nie sú prázdniny, a keďže od 10.3. sme na chate „na konci sveta“, spoznávali sme prírodu, športovali a mozog si cvičili hraním strategických spoločenských hier. Samotné online vyučovanie zo strany školy vnímam super technicky zabezpečené a dostatočné. Nevidím veľký rozdiel medzi začiatkom a momentálnym stavom online vyučovania zo strany školy. Od začiatku to „fičí“ na výbornú, ja za seba nemám tomu čo vytknúť. Myslím, že je aj fajn, že každý učiteľ si zvolil vlastný prístup – niekto má viac online hodín, niekto dáva viac zadaní na doma. Je to úplne v poriadku, veď každý sme iný. Zadania, ktoré naše deti dostanú od učiteľov na doma, majú rýchlo urobené – sú často tvorivé a núti ich pracovať s informáciami alebo s vecami, s ktorými sa doteraz nestretli. V podstate do vyučovania nezasahujem, len sa vždy popýtam, či majú všetky zadania alebo „prikážem“ spraviť úlohy, než pôjdeme bicyklovať. Synovi druhákovi nadiktujem diktát, keď pani učiteľka nejaký pošle a zo začiatku som mu pomáhala s nahrávaním úloh, teraz to už zvláda sám. Naše deti sa doma venujú navyše aj predmetom, ktoré ich bavia – matematike, dcéra sa zúčastnila aj online matematickej súťaže, kde sa jej zadarilo. Syna zase veľmi zaujali knihy, a to až tak, že začal písať vlastnú – fantasy „Stratený v ohni“. Veľmi mi vyhovuje, že máme na seba ako rodina veľa času – aj preto, že školy je menej a odpadli aj tréningy, a aj my rodičia oveľa menej pracujeme. Veľa doma čítame a mám za to, že z kníh sa dokážeme do života veľa naučiť.

Hana Bartová

Online vyučovanie: ako to vidia učitelia

Anketu „Ako to vidia učitelia“ pripravil **Lukáš Vršanský** z triedy **PETS**.

V online vyučovaní u mňa určite prevládajú nevýhody. Nemôžem vidieť žiakov komplexne, nevidím ich reakcie, neviem, či ma všetci vnímajú resp. či všetci sedia na hodine. Najviac času mi zaberá príprava, hodinu musím premyslieť, aby bola efektívna, ale nie príliš nahustená novými poznatkami a zaujímavá, aby žiakov zaujala. Určite by sa dalo učiť online aj počas klasického školského roka, ale muselo by sa to dôkladne premyslieť a je potrebné vypočuť si aj názory žiakov. Rozprávam pomalšie, trpezlivo čakám na odpovede žiakov, som tolerantnejšia k termínom na odovzdávanie úloh, pretože viem, že aj pre žiakov to je nové a učia sa to. Žiadam žiakov aj o spätnú väzbu, či im môj spôsob vyhovuje. Nakoľko nikdy nebolo mojím snom počas výkonu svojho povolania sedieť, tento spôsob vyučovania nie je môj kamarát. Ale viem, že je potrebné v tejto situácii vydržať a už teraz sa teším do školy na svojich žiakov. Tí a moji kolegovia mi veľmi chýbajú.

Eva Babejová

Vďaka za aplikácie Teams a Zoom, sú to super nástroje, vďaka nim môžem byť v kontakte so všetkými študentmi. Vidíme sa, počujeme sa a sme spolu vo virtuálnej triede. Absentuje nám ale osobný kontakt. Študenti majú niekedy problémy s pripojením, nejde im mikrofón, alebo sa im „nedá“ odoslať vypracovaná úloha. Osobne si myslím, že osobný kontakt nič nenahradí. Viem si však predstaviť situácie, kedy by online vyučovanie mohlo študentom dočasne pomôcť. V prípade, že sú v zahraničí, alebo sú dlhšie doma z dôvodu choroby. Mnohým deťom chýba osobný kontakt so spolužiakmi a učiteľmi. Nájde sa však aj skupina študentov, ktorí si karanténu užívajú. Vystačia si s online výučbou a vyhovuje im aj to, že si sami zadávajú čas na zvládnutie úloh. Na 1. stupni učím anglický jazyk cez Zoom. Výhodou tejto aplikácie je, že vidím všetky deti, ktoré sú na online hodine. Deti sa vždy tešia na hodinu, všetci majú zapnutú kameru, menia si pozadia, virtuálne mená a zároveň sa aj štandardne učíme. Hodiny sú vždy veľmi akčné a zábavné. Na 2. stupni učím cez Teams a mám skúsenosť, že so stúpajúcim vekom, klesá potreba vidieť sa cez kameru. Je mi to ľúto, lebo je to naozaj príjemnejšie, keď vysvetľujem a rozprávam sa so študentmi a pritom sa na nich aj pozerám. Častokrát sa preto cítim ako v animovanom filme s množstvom vymyslených postavičiek obľúbených detských hrdinov namiesto živého prenosu.

Petra Knox

Výhody online výučby určite sú. Dá robiť viac online cvičení resp. interaktívnych aktivít najmä cez Teams a taktiež, že človek konečne môže viac využívať moderné technológie a interaktívne prvky niektorých učebníc. Taktiež je fajn, že sa žiaci navzájom nerušia a nedrgajú, lebo každý sedí doma sám pred svojím počítačom. Nevýhody sú také, že keď má učiteľ doma jedno alebo dve malé, svoje vlastné deti, ako napríklad ja, tak sa im musí veľa venovať, tráviť s nimi čas a vymýšľať im aktivity a potom nemá ako učiteľ toľko času a priestoru na prácu a online hodiny. Preto ja napríklad robím väčšinu svojej práce po večeroch, kedy žiakom posielam podklady a zadania na nasledujúce dni. Túto formu vzdelávania by som odporučil priateľom a rodine, ale iba takým, ktorí bývajú ďaleko od civilizácie, alebo im cestovanie do školy trvá príliš dlho, tak v takomto prípade to môže byť lepšia forma vzdelávania. Online výučba je podľa mňa vhodná pre trochu starších žiakov a študentov, začal by som s tým od 6. alebo 7. ročníka, pretože títo žiaci už vedia, ako to v škole funguje, poznajú systém svojich učiteľov a vedia sa v tom celom lepšie orientovať, ako napr. malí tretiačikovia a štvrtáčikovia. Doteraz som osobne skúsenosti z tohto druhu učenia nemal, ale som rád, že teraz ich nazbieram celú kopu a budem to môcť využiť v budúcnosti, keď sa naskytne možnosť alebo opäť nevyhnutnosť.

Michal Torma

Ja osobne výhody online vyučovania oproti normálnemu vyučovaniu v triede nevidím. Som rada so žiakmi v triede a chcem ich naozaj vidieť a nie hovoriť do počítača. A najviac mi je ľúto, že sú veľmi veľa na počítači a mobile. To ma úplne desí. Aj ja som skoro stále na počítači a mobile. Obmedzenie pohybu a slabá socializácia ma vôbec nenadchýna. Na hodiny sa pripravujem rovnako. Po tejto kríze by sa dali niektoré časti online vyučovania zaradiť aj do školského režimu a to konkrétne posielanie domácich úloh a príprava projektov by mohla prebiehať aj takouto formou. Bohužiaľ, nič vtipné som nezažila, čo by umocnilo aj môj príspevok. Ďakujem za možnosť vyjadriť svoj názor.

Jana Šmahovská

Výhody sú iba v tom, že každý žiak, alebo študent sa musí popasovať so samostatnou prácou a učiť sa zodpovednosti sám za seba a veľkej študijnej disciplíny. Vyučovanie cez internet je veľmi neosobné, my, čo sme zvyknutí na našej škole neustále byť v osobnom kontakte so študentmi to nesieme dosť ťažko. Na vyučovaní a po vyučovaní v škole máme vždy okamžitú spätnú väzbu, napr. ak niekto niečomu nerozumie, alebo má problém a vie, že môže kedykoľvek prísť za daným učiteľom a problém riešiť. Okrem toho je človek tvor spoločenský a komunikácia cez obrazovku PC je tak trochu smutná. Online vyučovanie by som odporučila iba v nevyhnutnom prípade, resp. vysokoškolským študentom (nad 19 rokov).

Ivica Baratková

Výhoda online vyučovania je, že nemusíme skoro vstávať a môžeme ostať v spodnej polovici tela v pyžame. Trochu ťažšie sa odpisuje. Trochu menej si skáčeme do reči. Ťažšie sa spolupracuje, ale hľadáme cesty (v dobrom aj zlom :) Naučili sme sa pracovať s IT technológiami v praxi oveľa lepšie ako by sme sa to učili na hodinách informatiky. Čo mi v rámci online vyučovania zaberá najviac času? Mne najviac vadí to, čo aj v škole. Že sa zaoberám výhovorkami a lenivosťou niektorých žiakov, to ma nebaví. Tak to mi pripadá, že je najviac času. Keď sa zaoberám prácami alebo odpoveďami žiakov, ktorí to chcú, to je čas, ktorý je zmysluplný, nepríde mi to dlhé. Či si myslím, že po tejto kríze by sa dali niektoré časti online vyučovania zaradiť aj do školského režimu? Určite. Niektoré veci by to zjednodušilo. Napríklad odovzdávanie niektorých úloh. Využívam jeho výhody, ale chýba mi kontakt so žiakmi, aj s učiteľmi.

Dagmar Môtovská

Výhodou online priestoru je možnosť byť na vyučovaní, aj keď sa žiak necíti úplne zdravo, môže sa vyučovania zúčastniť a nikoho nenakaziť. A tak osobnejšie, v našej škole máme obrovskú výhodu v tom, že máme veľmi šikovné a ústretové deti. Moja skúsenosť je, že aj študenti, ktorí neobľubovali domáce úlohy, sa teraz stavajú k vyučovaniu zodpovedne a asi im aj vyhovuje táto forma. Nevýhodou je, že ja k učeniu potrebujem komunikáciu, bezprostrednú reakciu, to je všetko síce možné, ale je to zložitejšie, kostrbatejšie, dlhšie to trvá. V tomto zvláštnom čase rozhodne odporúčam spojiť sa s ľuďmi aspoň online alebo telefonicky. My, ľudia, sme spoločenské tvory a izolácia je veľmi zlá, je dôležité udržiavať čo najlepšie kontakty. Online vyučovanie sa podľa mňa dá prispôbiť všetkým zdravým deťom. Nebudem teda špecifikovať skupiny detí s rôznymi obmedzeniami, kde je vyučovanie, ako také, oveľa zložitejšie. Žiaci našej školy sú na online vyučovanie určite pripravení výborne. Zo strany učiteľov je dôležité zvoliť vhodnú formu a tiež aj množstvo úloh je niekedy ťažké odhadnúť, pretože nemáme bezprostrednú spätnú väzbu od vás, žiakov. Moje skúsenosti s online vyučovaním sú vynikajúce. Učím však starších študentov, ktorí nemajú ani technické problémy, sú zodpovední a aktívni, hodín sa nielen zúčastňujú, ale časti hodín vedú aj sami. Trénujú tak veľa zručností do života.

Dana Jančinová

Online vyučovanie je pre mňa absolútne nová, nepoznaná vec. Najskôr mi tá idea vyrazila dych, ale po čase som pochopil, že aj taká forma vyučovania má čosi do seba. Samozrejme, že osobný kontakt s deťmi nedokáže plnohodnotne nahradiť nič, ale vyučovanie a progres detí načas nahradiť môže. Preto sa vo veľkom v tomto období aj využíva. Výhodou môže byť pre dlhodobu chorých, odcestovaných, či tých, čo bývajú na lazoch, v horách a podobne. Deti tak učivo preberajú samostatne, svojím tempom a hlavne v tom čase dňa, kedy im to najviac vyhovuje. Nevýhody má ale tie, že neexistuje osobný kontakt, učiteľ nedokáže cez webkameru vnímať všetkých žiakov naraz, čo zase ale aj môže byť výhoda pre dieťa. Minule, počas online hodiny niekto nechtiac zafunel do mikrofónu, kamera ho všetkým ukázala v plnej kráse - s vyloženými nohami, mobilom v ruke, ako tlačil chipsy :). To by v triede iste nebolo možné. Online vyučovanie by som odporúčal, ale iba keby to bolo nevyhnutné. No dlhodobu by to zrejme až tak dobre nefungovalo. Táto forma vyučovania je vhodná pre tých, ktorí sú naň odkázaní, no uvedomujem si, že v tomto režime sa mi dokonca darí viac spoznať tichších, introvertnejších, či málo odvážnych žiakov. To, že sa neprejavujú často na hodine neznamená, že sa neprejavia pri online vyučovaní. Skôr naopak. A takí tí triedni šaškovia sa mi zdajú naopak v tejto

forme vyučovania tichí - asi im chýba publikum :) Už mám aj osobné skúsenosti a som rád, že to zvládam. Niekedy je ale ťažké fungovať z domu. Pri dvoch škôlkároch, ktorí majú tiež online vyučovanie zo škôlky, je to niekedy „o držku“. Sem- tam vojdu do záberu kamery, keď som online, sem- tam ma rušia natoľko, že prácu musím prerušiť a vrátiť sa k nej neskôr. Čo mi nevyhovuje, je elektornické opravovanie testov. Verím ale, že do budúca budeme môcť napríklad konzultácie pre deti poskytovať aj touto formou.

Miroslav Rapant

Bohyňa prázdnin

Báj o tom, ako vznikli prázdniny

Žilo raz jedno dievčatko, ktoré veľmi rado spalo. Počas každej hodiny prespala minimálne dvadsať minút. Ale počas jednej hodiny, ktorú samozrejme prespala, sa jej sníval sen a tam stretla boha Scholae. Bol to boh školy. Mali sa stretnúť pri jazere na lavičke. Keď jej skončila škola, tak prišla k jazeru a tam ho aj videla. Povedal jej, že jej spánok štvá boha Scholahorasa. Bol to boh školských hodín. Prikázal mu, nech ju zmení na bohyňu školského spánku. A tak sa aj stalo. Jej pravé meno malo byť Scholasomnum. Ale premenovala sa. Teraz sa volá Scholafariae. Bohyňa školských prázdnin. Pridala do školských zákonov školských bohov a školské prázdniny.

Odvtedy majú žiaci na celom svete prázdniny. Najobľúbenejšie sú letné .

Natália Navarčíková, Owls

Rozhovor z Annou Cifrovou

Kde ste sa narodili a vyrastali? Máte súrodencov?

Narodila som sa v Bratislave a mám 6 súrodencov. Ja som tretia v poradí, takže mám 4 mladších súrodencov a 2 starších.

Aká ste boli žiačka? Viete nám povedať nejaký zážitok z Vášho detstva?

Bola som dobrá žiačka, ale nie „kocka“, všetko mi nešlo rýchlo a ľahko. Kvôli tomu som sa musela vo vyšších ročníkoch dosť učiť. No a zážitkov z detstva mám veľa a sú dobrodružné, lebo môj najlepší kamarát bol môj starší brat, Karol, ktorý ma napríklad naučil vyrezávať z dreva alebo prežiť noc v lese.

Dozvedeli sme sa, že ste chodili na Bajkalskú do školy. Vedeli by ste nám povedať, ako vtedy škola vyzerala a ako sa zmenila?

Keď som chodila na túto školu, vo vstupnej hale boli tzv. kliečky, šatne, kde sme si nechávali topánky a kabáty. Cez veľkú prestávku sme nemohli zostať v triede, ale prechádzať sa na druhom poschodí. Museli sme byť v trojiciach celých 15 minút a chodiť v kruhu. Z obedov sme nemali na výber a mnohí z vás by si tieto obedy ani neobjednali. Ja som ich priam neznášala, polievku som nikdy nejedla.

Ako ste vnímali politickú situáciu na Slovensku, keď ste boli dieťa?

Celé moje detstvo som prežila v socializme, no a keďže som pochádzala z kresťanskej rodiny, boli sme vedení k tomu, aby sme boli láskaví a dobrí k iným. Rodičia nám vysvetľovali, v čom je zlo komunistického režimu a rozumela som tomu, že aj najkrajšie myšlienky sa dajú hrubo zneužiť chamtivými ľuďmi. Komunisti hovorili o svetlej budúcnosti našich detí a oni sami bohatli a nakupovali v špeciálnych obchodoch, užívali si privilégiá atď. Nikdy nežili takým spôsobom, že by cháпали svoje poslanie ako službu ľuďom, pretože ich ovládol pocit moci. Len nás využívali a zastrášovali.

Aké povolanie ste chceli mať? Čo Vás priviedlo k tomu stať sa angličtinárkou?

Ako malé dievča som chcela byť herečkou. Milovala som básne, recitovanie a divadlo. Z toho sna som neskôr vyrástla a chcela sa stať učiteľkou slovenčiny a angličtiny. Tá slovenčina mi nevyšla, ale angličtina áno.

Ako sa zmenilo školstvo v posledných päťdesiatich rokoch?

No, toto je veľmi obsiahla otázka. Myslím si, že za socializmu nás chceli mať všetkých rovnakých a všetko také šedé, bez zmien a farebnosti. Žiaci, učitelia a knihy, z ktorých sme sa učili boli rovnaké, nikto nesmel vytrčať z radu, lebo by sa stal nepriateľom systému.

Pokrok vidím v troch hlavných oblastiach:

1.SLOBODA učiteľov, žiakov, rodičov a škôl. Teraz s radosťou podporujeme rôznosť osobností žiakov, žiaci sú väčšie individuality a vedia sa prezentovať, neboja sa pýtať sa a hľadať. Medzi žiakmi a učiteľmi vzniká partnerstvo v poznávaní. Ešte by sa mohla pridať sloboda vo výbere učebníc, ale aj to som si istá, že príde. Sloboda ma však aj odvrátenú tvár, keď zúčastnení neberú zodpovednosť za svoje rozhodnutia....

2.INDIVIDUALITA žiaka sa podporuje, môžeme byť „farební“, rôznorodí, s rôznymi názormi, a predsa sme v jednej komunite školy a učíme sa tolerancii. Odstránili sme tú šedivosť a rovnakosť predchádzajúceho systému. Je to samozrejme cesta, po ktorej sa snažíme priviesť žiakov k zodpovednosti za svoje rozhodnutia.

3.VYBAVENIE školy, technológie a digitalizácia. Veľa sa bude v tomto smere ešte robiť a vyvíjať, ale netreba zabudnúť, že za každým počítačom alebo telefónom treba vidieť človeka. Je toho ešte veľa, čo sa dá v každej oblasti zlepšiť a to je krásne na tomto povolaní, že je to o zmene v nás, v okolí, vo výzvach a verme, že vždy k lepšiemu.

Čo si myslíte o vzťahoch medzi žiakmi a učiteľmi na našej škole?

To, čo som už hovorila v predchádzajúcej odpovedi. Máme byť slobodní a zodpovední. K tomu sa vás snažíme viesť. Každý učiteľ je osobnosťou a je jedinečný. Preto chceme, aby naša škola bola o dobrých vzťahoch medzi nami, aby sa každý jeden cítil „safe“ a bol akceptovaný. Len v dobrej atmosfére sa dá napredovať.

Aký máte názor na projekty? Aké výhody a pokroky v nich vidíte?

Projekty sú supeer! A je to jedno či na malom alebo veľkom gymnáziu a ZŠ. Je to tvorivá práca a nie vôbec ľahká, či pre študenta alebo učiteľa, ale dá sa tam veľa naučiť. Aj, my, učitelia sa pri tom veľa učíme.

Aké pokroky spravila škola od jej zriadenia?

Všetky tri oblasti, ktoré som spomenula, sa posunuli dopredu. Škola je živý organizmus, nedá sa zastaviť na polceste. Ak stagnuješ, tak vlastne upadáš. Sú to neustále výzvy, ktoré prijímame v projektoch, zahraničných projektoch, hĺbke vzdelávania, úrovni komunikácie a férových pravidlách.

Čo beriete ako najväčšiu výzvu v budúcnosti školy?

Byť pripravení na zmeny, vedieť ich implementovať (ako teraz, napr. online vyučovanie) a zlepšovať sa ako ľudia, profesionáli aj vychovávatelia.

Čo by ste ešte zmenili a zlepšili?

Tých nápadov je veľa, ale necháme sa radi inšpirovať aj Vami! Využite možnosť a cez študentskú radu navrhnete, čo by ste chceli zmeniť vy! Je to predsa Vaša škola!

Ako si predstavujete perfektný deň? Čo by ste robili?

Perfektný deň zažívam vždy na dovolenke v Chorvátsku. Ráno o 6:00 na bicykel tak do 10:00, potom sprcha, raňajky, plavky, kniha (hudba, podcast) a kamenná pláž pri vode, dlhé plávanie v mori, šnorchlovanie a potápanie, dobré jedlo (morské potvory), pohár vína na večer a príjemná spoločnosť kamarátov (chodíme spolu na dovolenku už 10 rokov) a na záver dňa dlhý a pokoj prinášajúci spánok. Na dovolenke chodím spať dosť skoro.

Aká je vaša vysnívaná dovolenka? Ktoré miesta ste už navštívili, a ktoré máte najradšej?

Myslím, že na otázku o vysnívanej dovolenke, som už odpovedala. A navštívila som, okrem Južnej Ameriky, už všetky kontinenty.

Mení nejako rodinné vzťahy to, že Váš syn je známy?

Nie. Matej je môj syn za každých okolností, ja som jeho mama, a tak to bude vždy. Myslím, že si celkom dobre rozumieme.

Aký máte vzťah s vašimi vnúčatami? Plánujú ísť na túto školu?

Mám zatiaľ tri vnučky (4 roky, 10 mesiacov a 6 mesiacov). Vzťah si budujeme a chcela by som mať viac času na ne. Či plánujú ísť na našu školu? To je otázka pre ich rodičov.

Ako vnímate školské časopisy? Ste spokojná s tým, kam smerujú?

Veľmi sa mi páči Vaša iniciatíva a chuť poznávať. Zachovajte si to, nech pracujete vždy len na témach, ktoré Vás bavia a potom časopis bude populárny. Držím Vám v tom palce!

Veľmi pekne ďakujeme za Vaše odpovede a prajeme, aby ste sa čo najskôr dostali na tú perfektnú dovolenku.

Alexandra Frederika Wagnerová Voices
Hana Baťová Voices

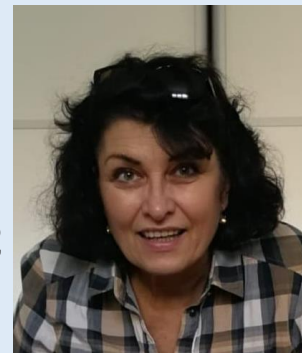
Rozhovor s Ingrid Brisudovou

Našou prvou otázkou je, ako dlho pracujete na tejto škole?

V škole pracujem od 25. 8. 2008.

Pracovali ste predtým aj niekde inde?

Po škole som pracovala ako referentka zvláštnych úloh na útvare obrany jedného podniku. Chcela som byť vyšetrovatelkou, ale nezobrali ma na právo. To bol ešte socializmus. Po materskej dovolenke som si otvorila obchodík pre deti. Tejto činnosti som sa venovala 19 rokov. Keďže mám deti rada, chcela som ísť pracovať k nim. Tak som si našla túto prácu.

Zaujima nás, čo všetko je náplňou Vašej práce.

Moja funkcia je kumulovaná. Som recepčná a zároveň vedúca školského bufetu. Ako recepčná sa starám o návštevy, prepájam hovory a som nápomocná Vám i rodičom. Ako vedúca bufetu sa starám o zásoby, objednávam ich a cez prestávky predávam. Na starosti mám aj kopírku vo vestibule.

Čo Vás priviedlo k tejto práci? Rozmýšľali ste niekedy nad inou?

Ako som už povedala, mám rada deti a prácu s nimi. Preto som reagovala na inzerát o tejto pozícii.

Aké sú plusy a mínusy Vašej pracovnej pozície?

Nevidím tu plusy a mínusy, jednoducho mám túto prácu rada.

Táto škola sa celkom líši od iných. Aký je váš názor na vzťahy v našej škole a jej atmosféru?

Myslím si, že sme tu veľká rodina a to je benefitom našej školy. Ako v každej rodine, aj u nás sú dni dobré aj ťažké, ale nakoniec sa všetko utrasie. Úsmev, láskavé slovo, a aj usmernenie patria k životu na našej škole. Jedným z mojich životných kréd je: „Nikdy nerob druhým to, čo nechceš, aby oni robili tebe.“

Vieme s istotou povedať, že ste veľkou súčasťou tejto školy. Vychovávate, komunikujete, pomáhate a poznáte tu všetkých. Ste rada, že ste akoby srdcom školy?

Výraz, že som srdcom školy, som počula prvýkrát minulý rok od Adama Kerekeša. Akurát som sa vrátila po chorobe do práce a dojalo ma to. Podobne, ako je pre mňa česť, že ma maturanti pozývajú na svoje stužkové.

Aké sú Vaše záľuby? Rozmýšľali ste, že by ste sa venovali tejto záľube profesionálne?

V minulosti bol mojou záľubou šport, hrala som volejbal za Tatran Devín. Neskôr šport vystriedalo šitie oblečenia pre seba a moju dcéru. Teraz je to chalupárčenie a staranie sa o vnuka Tea. Žiadnu záľubu by som nerobila profesionálne, už by to nebola záľuba.

Aký máte názor na Zverinec?

Zverinec. Už len ten názov je zvláštny. Keď ho dostanem, tak si ho rada čítam. Zaujímavé sú

rozhovory s dospelákmi našej školy i básničky. Naposledy ma zaujala aj anketa o láske.

Čo by ste odkázali žiakom, ktorí tento rozhovor práve čítajú?

Ťažká otázka. Odkázala by som všetkým asi toto: „Decká, hlavne sa medzi sebou rozprávajte, čítajte knihy, športujte a mobil používajte čo najmenej. Viete, že mám „alergiu“ na vaše sklonené hlavy a ťukanie do mobilov. A hlavne, buďme k sebe tolerantní.“

Ďakujeme Vám za Váš čas, pomoc, a že prispievate k úžasnej atmosfére v škole!
Alexandra Frederika Wagnerová Voices, Hana Baťová Voices

ANKETA ALICE SCHOSTOKOVEJ

V tomto čísle časopisu Zverinec sa Alica zamerala na situáciu v našej krajine a vyspovedala priateľov, známych i rodinu na tému pandémie a pýtala sa ich, ako to doma zvládajú.

Aký je tvoj všeobecný názor na súčasnú situáciu?

Určite táto situácia otrasie celým svetom. Ľudia budú nútení brať veci s oveľa väčšou zodpovednosťou. Taktiež si aj príroda teraz na chvíľu „odpočinie“ od veľmi veľkého ubližovania, ktoré jej spôsobujú ľudia. Ale nedá sa povedať či to je dobrá vec alebo nie. Po skončení karantény sa opäť do ovzdušia dostane veľa nečistôt, a to môže spôsobiť ešte horšie dôsledky.

Sofia L., Jays

Je to veľmi náročná situácia, ktorú sme nepotrebovali 😊. Ale keď ju tu už máme, vyťažme s nej čo najviac - naučme sa čo môžeme, uvedomme si, čo potrebujeme, začneme s čím sme dlho otáľali, skrátka posuňme sa ďalej tak,

Aké sú podľa teba pozitíva karantény?

Pozitívom je, že môžeme dlhšie spať, mám viac voľného času, ktorý trávim so svojou rodinou, a taktiež aj na záhrade. Karanténou môžeme ovplyvniť vývoj koronavírusu.

študentka, Mice

Pozitíva sú, že máme viac času na seba a trávime oveľa viac času s rodinou.

študentka, Mice

Zo začiatku som veľa pracoval vo svojej záhradke, avšak po pár týždňoch pomalého upravovania mi príde viac- menej dokonalá, a tak trávim viac času hraním hier.

Michal Macháček, Mice

Podľa mňa je na nej pozitívne to, že deti sa viac učia samostatnosti kvôli škole a taktiež aj kvôli tomu, že rodičia nemajú schopnosť venovať všetku pozornosť deťom a zároveň aj svojej práci. Tiež je podľa mňa aj pozitívna, lebo vďaka karanténe sa znižuje riziko prenosu, teda riziko reťazovej reakcie. I keď je pravda, že nie všetci

aby sme vo svete, ktorý príde po COVID-19, vedeli žiť čo najlepšie a najmä v klude a pohode.

Zuzana, mama

Táto situácia je veľmi netypická. Z úplne normálneho života sme sa zo dňa na deň dostali do úplne iného sveta. Nesmieme sa stretávať, musíme nosiť rúška, nejdeme do školy... Nikdy by som nepovedala, že sa niečo takéto môže stať. Musíme prečkať toto bláznivé obdobie. Snáď sa to už všetko o chvíľu vráti do normálu.

študentka, Zingers

Ľudia dodržiavajú všetky pravidlá karantény, ale väčšina tieto pravidlá rešpektuje. Ľudia teraz aj majú čas na „nájdenie“ si nových záľub alebo čas na venovanie sa záľube, ktorú už vykonávajú.

Sofia L., Jays

Ľudia sa zastavili (aj keď nútene) a majú čas žiť svoj život, uvedomiť si čo je pre nich dôležité, čo chcú dosiahnuť, čo ich teší a baví. Zároveň sú rodiny spolu, majú na seba čas, lepšie sa spoznávajú a môžu sa viac podporovať. Aj keď často sa musia učiť spolu žiť a vychádzať.

Zuzana, mama

Pozitívne je, že ušetríme veľa času tým, že necestujeme do školy, do práce, na krúžky a pod. a môžeme sa venovať činnostiam, na ktoré nebol čas. Negatívne je obmedzenie slobody, chýbajú mi výlety a stretávanie sa s príbuznými a priateľmi. Takisto pre naše deti by bolo užitočné mať viac outdoorových aktivít a sociálnych kontaktov naživo.

Ingrid, mama

Aké sú podľa teba negatíva karantény?

Niekedy mám až príliš veľa času, a tak sa začnem nudiť. Po dlhšej dobe ma prestávajú baviť niektoré hry, a tak skúšam iné hry, alebo skúšam hrať hry inak.

Michal Macháček, Mice

Negatíva sú že, nemôžeme ísť von, stretávať sa s ľuďmi a nemôžeme ani cestovať.

Študentka, Mice

Nepáči sa mi, že nemôžeme chodiť do školy a na školský dvor. Nepáči sa mi, že tiež nemôžeme chodiť do kina alebo na lezeckú stenu.

Teo V., Rays

Nevidím žiadne negatíva – páči sa mi.

Samo V., Words

Negatíva karantény sú také, že sa bojíme, aby sme sa nenakazili. Všetky obchody sa postupne zatvorili a nejakú dobu sme sa naozaj báli, čo bude. Postupom času sme však objavili mnohé pozitíva a tie nám budú možno aj trochu chýbať.

Elena, mama

Aký máš názor na online vyučovanie?

Myslím si, že to prospieva deťom. Učia sa väčšej zodpovednosti a taktiež aj samostatnosti. Na začiatku online vyučovania mi to pripadalo zložitejšie, ale už som si na to zvykla. I keď pravda je taká, že som podobne ako veľa ľudí, typ človeka, ktorý sa lepšie učí, keď učivo/preberanú tému, počujem priamo od učiteľa.

Sofia L., Jays

Podľa mňa sa nám v priebehu dvoch-troch týždňov podarilo urobiť malú reformu školstva, o ktorej sa už dlho hovorí. Pre učiteľov to muselo a musí byť veľmi náročné, ale žiaci a študenti sa posunuli k väčšej samostatnosti, musia sa učiť organizovať si čas, vyjadrovať vlastný názor. Na druhej strane sa ukáže ako kto k učeniu pristupuje. Práve online vyučovanie môže podporiť v žiakoch tendenciu podvádzat', alebo aspoň obchádzať pravidlá. To ale súvisí s tým, že sa len ukáže a odhalí kto akí sme.

Zuzana, mama

Prvé a asi aj najviac viditeľné negatívum je ekonomika štátov. Tým myslím aj to, že firmy sú/boli nútené prepúšťať zamestnancov. Tiež veľa ľudí je nútených byť doma, a to nemusí prospievať ich mentálnemu a emocionálnemu zdraviu. Toto je ťažké obdobie, ktoré každý zvládame inak. Viem, že veľa mojich spolužiakov by sa už najradšej stretávala s kamarátmi. Ja to cítim podobne.

Sofia L., Jays

Častokrát sociálna izolácia, depresie, strach, ktorým čelíme. V mnohých prípadoch je práve zastavenie každodenného rytmu pre ľudí problémové – možno všetci trochu zlenivíme ☺. Mnohí z nás stratili možnosť hrania rolí, ktoré boli pre nás dôležité. Ako napríklad zamestnanec, šéf, kolega, spolužiak, dobrý žiak, rebel a pod. Takáto situácia môže prinášať so sebou nervozitu, pretože práve týmito rolami, sme si vytvárali vlastné komfortné zóny, ktoré nám ale dovoľovali zostať na povrchu seba samých. Nemuseli sme skutočne odhaľovať samých seba. A to je naozaj veľmi ťažké – prijať sám seba taký, aký som.

Zuzana, mama

Aký je môj názor na online vyučovanie? Určite som radšej, že máme hodiny. Nemusíme si všetko prebrať sami, lepšie učivo pochopíme a uvidíme sa aj s učiteľmi. Ale bola by som radšej, keby sme sa učili v škole, tam sa mi lepšie sústreď. Doma ma vie rozptýliť každá drobnosť. Lepšie rozumiem učiteľom. Často sa mi stáva, že mi vypadne wifi a počujem sekavo.

Študentka, Zingers

Niektoré predmety ako slovenčina, angličtina, matika sú v pohode zvládnuteľné aj online, ale predmety ako dejepis, či geografia mi idú ťažšie online ako v škole.

Michal Macháček, Mice

Podľa mňa to je zlé, lebo pri výtvarnej nám nemajú ako pomôcť, a tiež sa mi nepáči, že sme ďaleko od seba.

Teo V., Rays

Je to lepšie ako v škole. Lebo sa menej učíme. Zasa sme sa ale viac naučili pracovať na počítači.

Samo V., Words

Online vyučovanie má mnoho výhod. Nikto nemusí vedieť, že máš na sebe pyžamo a ešte si si nestihol umyť zuby. Vstávaš o hodinu neskôr,

ako by si vstával, keby si musel ísť ráno do školy. Deti sa veľmi rýchlo naučili pracovať s počítačom, spustiť si konferenčný hovor, orientovať sa v Teamse, vedieť, kde nájsť svoje úlohy a urobiť si ich. To sa im určite hodí, aj keď budú chodiť neskôr do práce.

Elena, mama

Našiel si si čas na niečo, na čo si predtým nemal čas? Ak áno, na čo?

Mám viac času na čítanie a taktiež aj na zlepšovanie sa v kreslení.

Sofia L., Jays

Veľmi ma potešilo, že som si vedela usporiadať čas tak, aby som každý, alebo aspoň každý druhý deň, kreslila. Tiež každé ráno cvičím – aj keď len rehabilitačne, ale v tieto dni to zvládam a robí mi to veľmi dobre.

Zuzana, mama

Áno, našla. Môžem sa viac venovať svojim psíkom a môžem tráviť viac času vonku v prírode.

študentka, Mice

Našiel som si nových kamarátov, s nimi staviam dráhu pre bicykle, chodíme veľa do lesa a už máme dva bunkre.

Teo V., Rays

Sme na chate v lese a mám veľa času na stavanie bunkrov.

Samko V., Words

Každý deň ráno o ôsmej cvičím online Yogu. Trvá 25 minút a cítim sa po nej vždy výborne. Toto by som určite nestihla, keby som musela ráno viezť deti do školy a ísť potom do práce.

Elena, mama

Vyskúšal si počas karantény nejakú novú aktivitu?

Začala som častejšie pomáhať pri varení, alebo aj samostatne variť.

Sofia L., Jays

Pre mňa toto obdobie znamená zoznámenie sa s virtuálnym svetom omnoho hlbšie. Na jednej strane tam strácam veľa času, ale na druhej som získala veľa informácií, ktoré som potrebovala a posunuli ma ďalej.

Zuzana, mama

Venujem sa stavaniu, lebo to som vtedy nemohol, bol som v Bratislave, a tam sa to nedá. Navyše tam chodím do školy.

Teo V., Rays

Áno, mal som bicyklový tréning s trénerom, aby som sa naučil bicyklovať ešte lepšie.

Samo V., Rays

Áno, veľmi veľa – zasadila som si v záhradke veľa nových bylín, muškáty, jahody, a už mi stihli aj zamrznúť paradajky. Naučila som sa piecť minimálne dva druhy nových koláčov a robiť domácu pizzu a hamburgery. Dotknem sa po cvičení jogy špičkami prstov - tých, čo mám na nohe – to sa mi dovtedy nepodarilo.

Elena, mama

Alica Schostoková, anketárka, Mice

Jazykový pobyt v Austrálii

Keď som koncom januára pristála s rodičmi a sestrou v austrálskom Perthe, kde som pricestovala kvôli trojmesačnému štúdiu na Methodist Ladies' College, svet bol úplne iný ako teraz. Letisko bolo plné ľudí, lietadlá pristávali jedno za druhým a vôbec som netušila, že sa situácia môže o pár týždňov tak veľmi zmeniť. Prvých pár dní sme sa aklimatizovali a zoznamovali s novým prostredím. Boli sme sa pozrieť v škole, kde boli zatiaľ len učitelia, lebo bolo ešte posledných pár dní letných prázdnin. Spolu so sestrou sme dostali uniformu a zoznam vecí, ktoré bolo treba dokúpiť a mali sme aj prehliadku areálu školy, ktorá je v porovnaní s našou školou omnoho väčšia. Zaujímavosťou je, že MLC je čisto dievčenská škola, hodiny trvajú až 55 minút, vyučovanie je každý deň od pol deviatej do pol štvrtej a namiesto školskej jedálne si deti obedy nosia z domu aedia ich pred školou na trávniku. Tesne pred nástupom do školy prišla mama správa, že deti, ktoré boli cez prázdniny v Číne, musia zostať dva týždne doma kvôli novému koronavírusu, ktorý sa tam rozšíril. Do MLC chodí viacero dievčat z Ázie a zdalo sa mi správne, že keď boli v Číne, musia zostať doma, aby sa ten nebezpečný vírus v škole nerozšíril.

Môj prvý mesiac v škole bol super, zvykla som si na iný spôsob učenia, na nových učiteľov, našla som si nové kamarátky, vyskúšala som si surfovanie, zapísala som sa do tenisového klubu a mala som hodiny varenia, ktoré doma nemáme. Z dvoch dievčat z mojej triedy, ktoré boli v Číne a nemohli prísť na začiatku školského roka do školy, sa vrátila jedna zdravá a druhá zostala z rodinných dôvodov v Číne.

Začiatkom marca prišla ďalšia správa, tentokrát zo Slovenska, že kvôli výskytu koronavírusu sa zatvárajú všetky školy na Slovensku. Vedela som, že zatvorenie školy nebude dobré ani pre žiakov, ani pre učiteľov, ale aj tak som spolužiakom na Slovensku trochu závidela, že majú dlhšie prázdniny, nemusia skoro ráno vstávať a nemusia sa učiť, zatiaľ čo ja tu chodím do školy každý deň. Teraz už viem, že som mala veľké šťastie, že som v Austrálii a najmä tu v Perthe, kde je situácia omnoho lepšia ako v Európe.

Perth je najizolovanejšie veľkomesto na svete a v čase tejto pandémie je to veľká výhoda. Aj tu sa vyskytli prípady nákazy, postupne zatvárali reštaurácie a obchody, ale školy naďalej fungovali. Od slovenských spolužiačok som sa dozvedela, že aj im učitelia začali posilať študijné materiály a postupne sa začali pripravovať na online štúdium, takže žiadne dlhé prázdniny sa nekonali. Okrem zatvorených reštaurácií a pár obchodov sa tu život v meste zatiaľ veľmi nezmenil, ľudia chodili bez obmedzenia von, športovali, chodili na pláž a skoro nikto nenosil rúška. Keď v Austrálii zaviedli zákaz veľkých akcií, aj u nás v škole postupne rušili všetky väčšie akcie, športové súťaže a plánované slávnosti. Som veľmi rada, že som si mohla užiť plavecký karneval, kde súťažila celá škola v plávaní na veľkom plaveckom štadióne, ktorý sa našťastie konal na začiatku školského roka, ako aj niekoľko medziškolských tenisových turnajov. Keď počet prípadov opäť trochu narástol, tak vláda rozhodla, že ak rodičia nechcú, aby dieťa chodilo ďalej do školy, môže zostať doma. Keďže sme sem prišli len na tri mesiace a situácia nebola zďaleka taká nebezpečná ako inde, ja som do školy chodila ďalej. Postupne nás však v triede bolo stále menej a menej a v

priebehu ďalších dvoch týždňov zostalo z dvadsiatich dievčat už len sedem. Výhodou bolo, že čím nás bolo menej, tým sme mali viac miesta a mohli sme mať lavice ďalej od seba.

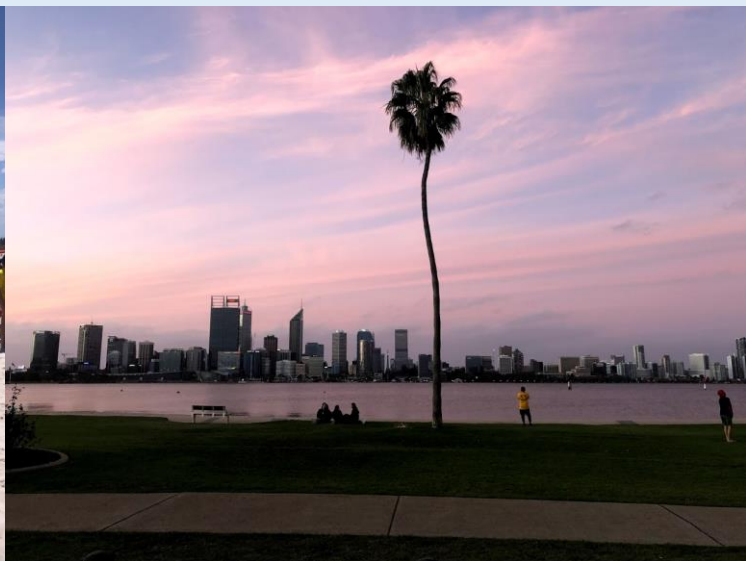
Tieto dva týždne sme sa v škole začali pripravovať na online výučbu a keďže tu musí mať každá žiačka svoj vlastný počítač, niekoľkokrát sme v škole testovali fungovanie online učenia. Cez jednu obedovú prestávku, keď sme sedeli vonku pred školou sme si všimli, že všetci učiteľia išli do školskej auly. Už sme tušili, že školu nám čoskoro zavrú, keďže sme vedeli, že aj vedľajšia chlapčenská škola sa ide zatvoriť. A bolo to presne tak. Pani učiteľka nám vysvetlila, že keďže do školy teraz chodí menej ako polovica detí bude lepšie, ak učiteľia budú učiť všetky deti, zavedie sa systém online vyučovania a od ďalšieho týždňa sa

budeme učiť z domu. Bola som rada, že si môžem konečne dlhšie pospať a učiť sa z pohodlia môjho domova, ale súčasne som bola smutná, že už nebudem vídavať moje kamarátky a podobne, ale nič sa nedalo robiť. Z domu sme sa začali učiť o niekoľko týždňov neskôr ako na Slovensku, ale naše hodiny sa veľmi nelíšili od tých v škole. Rozdiel bol v tom, že sme neboli v triede ale doma v izbe, všetci mali zapnuté kamery a mikrofóny, dokonca sme museli mať doma na sebe aj školskú športovú uniformu :).

Toto online vyučovanie trvalo len dva týždne, lebo nasledovali „end of term holidays“ čiže dvojtýždenné prázdniny, ktoré sú tu po každom štvrťroku. Ja som tieto prázdniny strávila tak, že som sa začala pripájať na online hodiny na našom gymnáziu, aby som veľa nezmeškala. Veľa som stihla dobehnúť a aspoň som v obraze, čo sa doma učíme. Keďže v západnej Austrálii je šesťhodinový časový posun, tak to bolo možné. Doobedie som mala voľné a poobede som sa učila. Vzhľadom na situáciu sa nám pobyt trochu predĺžil, vrátil sa za nami aj náš tatino, ktorý to ledva stihol predtým, ako Austrália uzatvorila hranice pre všetkých cudzincov. Tu v západnej Austrálii sa im podarilo vírus takmer poraziť, niekoľko dní po sebe nie sú žiadne nové prípady a počet chorých je už veľmi malý.

Po skončení prázdnin som opäť v škole, prvý týždeň mám online vyučovanie, ale od budúceho týždňa budem opäť chodiť normálne do školy, na čo sa už veľmi teším.

Linda Sedminová, Folks

Lyžiarsky kurz triedy Voices

Od 23. do 27. februára bola naša trieda Voices a naši rovesníci, Jays, na lyžiarskom zázjaze. Išli sme na Kubínsku Hoľu, lyžiarske stredisko blízko Dolného Kubína. Bol to náš prvý lyžiarsky a môžem povedať, že mu nič nechýbalo. Odniesli sme si z neho krásne zážitky. Ako trieda sme sa naučili si viac pomáhať a lepšie spolupracovať a s triedou Jays sme sa zase bližšie zoznámili. Pre niektorých z nás to bola aj naša prvá lyžovačka a aj ja medzi týchto ľudí patím.

Pred odchodom na lyžiarsky som sa veľmi bála, pretože som nemala žiadne skúsenosti s lyžovaním. Nevedela som, čo sa bude odo mňa očakávať, či mám všetko, čo potrebujem a či som dostatočne pripravená. V nedeľu, keď som sedela v hýbajúcom sa autobuse, som už nemala inú možnosť, ako

sa tešiť z neznámeho a nadchádzajúceho zázjazu.

Strach ale nepominul, naopak sa vrátil, keď som sa prvýkrát postavila na lyže. Chatu sme mali niekde v strede svahu, čo znamenalo, že či som vedela alebo nie, musela som zlyžovať kopec minimálne k lanovke. Svah nemal ideálne podmienky: bol zľadovatený. Inštrukcie od pani učiteľky, ktorá mala našu skupinu, však veľmi pomohli. Už na druhý deň sme sa dostali na červeno-čiernu zjazdovku a lyžovali aj s ostatnými skupinami. Išli sme svojím tempom a začiatočnickou technikou, ale myslím, že môžeme byť na seba hrdí.

Druhou výzvou bola pre mňa poma. Prvé dva dni som na ňu

šesťkrát nasadla a z toho štyrikrát spadla. Časom som sa však naučila, ako na pomu nasadnúť a počas jazdy z nej nespadnúť. Posledné tri dni som vyšla na pome úplne hore. Nebolo to však pre mňa ľahké, pretože poma sa stala po prvých dňoch mojím nepriateľom. Až kým som z pomy nevystúpila, cítila som sa každú cestu hore veľmi nervózne. Kamarátky mi neskôr hovorili, že bolo vidno, ako sa pomy bojím.

Lyžovali sme vždy doobeda od 9:00 do 12:00 a poobede od cca

13:40 do asi 15:15. Večierku sme mali o 21:30, čo mi aj vyhovovalo, pretože som sa zo svahu vrátila väčšinou unavená.

Po príchode na ubytovanie sme dva dni mali aj program. Naša trieda vymýšľala program pre Jays a oni zase vymýšľali nám. Naše programy sa veľmi líšili. Obidve triedy si však pri tvorení programov a plnení úloh od druhej triedy zlepšili svoju spoluprácu v tíme. Okrem našich programov sme raz mali aj besedu s horským záchranárom, ktorý nám dal aj niekoľko užitočných rád ako sa bezpečne správať v prírode.

Okrem toho, že som sa domov vrátila s modrinami a vyzerala ako šmolko, som si lyžiarsky užila. Získala som novú skúsenosť a vyčistila si hlavu i myšlienky. Poobede, keď sme dolyžovali, sme mali voľný čas. Vtedy sme väčšinou hrali nejaké kartové hry aj so spolužiakmi z iných izieb alebo sme sa len tak rozprávali. Večera bývala o 18:00,

takže od príchodu zo svahu bolo veľa času na nazbieranie krásnych spomienok, na ktoré keď natrafíš v hlave, tak ťa zatopia smiechom a šťastím.

Hana Baťová, Voices

Ahojte, milí čitatelia,

je tu posledný článok z rubriky ekológia v tomto školskom roku. Ukážeme si zopár veľkých problémov a návrhov ich riešení. Začnem však citátom rumunského filozofa a esejistu Emila Ciorana:

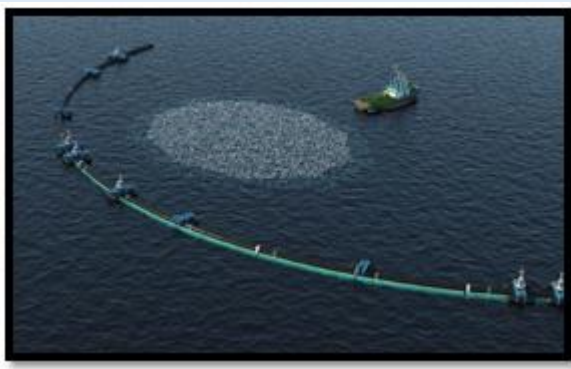
„Tým, že sa príroda podvolila ľuďom, spáchala atentát sama na seba.“

Mnohí z vás už iste počuli o tzv. plastovom ostrove nachádzajúcom sa v Tichom oceáne (na obrázku). Že nie? Tento ostrov, ktorý je 32-krát väčší ako Slovensko, je miesto, kde sa pod vplyvom rotácie Zeme a morských prúdov vytvára obrovský vír, v ktorom sa zhromažďuje plastový odpad z celého sveta. Objavil ho v roku 1997 oceánograf Charles J. Moore. Odpad, ktorý sa tu nachádza, je tvorený prevažne z plastov. Pochádza z pevniny z veľkých firiem, ale aj domácností. Odhaduje sa, že má hmotnosť až 80 000 ton a siaha do hĺbky až 30 m. Na každý kilometer štvorcový tu pripadá 334 000 kúskov plastov.

Veľkým problémom tohto ostrova je jeho poloha. Nachádza sa v medzinárodných vodách, a preto nikomu nepatrí. Preto je aj problém s jeho likvidáciou, ktorej cena sa odhaduje na stovky miliónov dolárov.

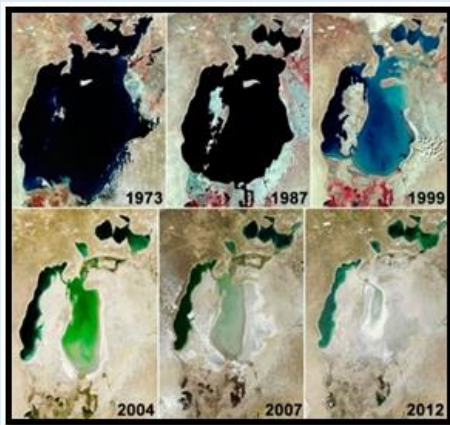
Našťastie sa nájdu ľudia, ako Holanďan Boyan Slat, ktorí hľadajú možnosti, ako tento problém vyriešiť. Boyan sa vo svojich 16 rokoch rozhodol, že zbaví oceány plastov a začal pracovať na projekte Ocean Cleanup. Je to systém dvoch sietí pripevnených na obrovských plastových (aké ironické ☺) trubiciach, ktoré sa plavia po hladine oceánu. Zachytené plasty sa následne vylovia a prepravujú na pevninu na recykláciu. Napriek tomu, že niektorí odborníci sú skeptickí, systém by mal v priebehu prvého roka dokázať odstrániť až 50% veľkého pacifického koša. Do prevádzky by mal byť uvedený už v tomto roku. Žiaľ, tento ostrov nie je jediný svojho druhu. Vo svetových oceánoch boli objavené ďalšie štyri podobné ostrovy.

Ďalším problémom je aj vysušovanie jazier. Najznámejším príkladom vysušovania je Aralské jazero v Ázii. V minulosti bolo 4. najväčším jazerom na svete, o čom svedčí aj fakt, že sa nazývalo Aralské more. Hlavnou príčinou vysychania je pestovanie bavlny na území Uzbekistanu, kvôli ktorému bol presmerovaný tok rieky Amudarja na zavlažovanie, čím sa znížilo množstvo vody pritekajúcej do jazera. Následkom toho začalo jazero vysychať a stratilo až 90% svojej pôvodnej vodnej plochy. Jeho vody majú vysoký obsah soli, čo je príčinou úhynu rýb a

vyschnuté dno jazera sa zmenilo na slanú púšť plnú toxických látok. Žiaľ, zo strany Uzbekistanu k náprave asi nepríde. Jeho severný sused, Kazachstan, sa rozhodol zachrániť aspoň severnú časť Aralského jazera tým, že dali vybudovať priehradu oddeľujúcu severné Aralské jazero od vyschnutých pozostatkov južnej časti a zvýšili prítok vody z rieky Syrdarja (druhá rieka napájajúca jazero). Výsledkom je, že napríklad breh, ktorý sa kedysi vzdialil od prístavného mesta Aral až o 100 kilometrov je teraz vzdialený „iba“ 20 km od mesta. A samozrejme, niekoľkonásobne sa zvýšil aj počet rýb v jazere. Aralské more však už nikdy nebude také ako kedysi a až čas ukáže, či už na záchranu nebolo neskoro.

Tretím a posledným problémom, ktorý si v tomto čísle predstavíme, je výrub lesov. Typickým príkladom je Amazonský prales. Každú minútu tu zmizne les o veľkosti futbalového ihriska (väčšinou ilegálne). Tento ekosystém je dôležitý pre celú planétu, pretože výrazne spomaľuje globálne otepľovanie a zároveň je známy ako „plúca planéty“. Zatiaľ čo zalesnené oblasti oxid uhličitý pohlcujú, vyrúbané časti ho naopak produkujú. Ešte v roku 1960 bol tento prales takmer nedotknutý. Neskôr však stúpla cena sóje a lesy sa začali postupne meniť na sójové plantáže a pastviny pre dobytok. Takáto pôda má pre krajinu 5 až 10-krát väčší finančný prínos, ako zalesnená plocha. Sója je totiž pre Brazíliu jedným z najvýnosnejších produktov. Proces odlesňovania ešte urýchlila stavba dvoch asfaltových ciest vedúcich stredom Amazónie, ktoré majú slúžiť na vývoz sóje do priemyselných oblastí na pobreží. Aj tieto cesty, ktoré sa nazývajú aj „srdce oblúka odlesňovania“ (pretože odtiaľ postupuje výrub pralesa), prispeli k tomu, že medzi rokmi 1970 a 2000 bolo vyrúbaných viac ako 16% pralesa. Od roku 2002 sa veľkosť chránenej plochy stonásobila a ťažba poklesla o 60%. Po týchto pozitívnych číslach však v roku 2005 zasiahli Amazóniu ničivé suchá, najväčšie za posledných 100 rokov. Jedným z najväčších problémov je aj myslenie miestnych obyvateľov, z ktorých väčšina sa o prales vôbec nezaujíma a nevedomuje si následky vypaľovania pralesa pre osobný profit. Existujú však aj rôzne projekty na jeho záchranu. Napríklad česká

nezisková organizácia Forest.ink skupuje pozemky, na ktorých leží prales a tak zabraňuje odlesňovaniu. Týmto spôsobom už zachránili viac ako 100 hektárov. Väčšinu Amazónie majú totiž rozdelenú súkromní vlastníci, ktorí pozemky potom predávajú rôznym firmám. Forest.ink im ponúka rovnakú cenu, ako ťažobné spoločnosti, ktoré následne prales vyťažia. Cieľom je zachovanie celistvosti pralesa. Potom za pomoci miestnych obyvateľov a akademikov pripravujú rôzne udržateľné programy, ako ekoturistika, poľnohospodárstvo, rybolov a pod. Zároveň ponúkajú možnosť rôznym univerzitám na výskum a realizáciu vlastných projektov na záchranu pralesa. Do tohto projektu sa už zapojili krajiny ako Peru, Kolumbia, ale aj samotná Brazília, v ktorej sa nachádza veľká väčšina plochy Amazonského pralesa.

To je v tomto čísle všetko. Nezabudnime chrániť prírodu ani v tomto období a berme si príklad z mladého Boyana Slata, ktorý prispieva k ochrane oceánov. Ale nielen z neho. Určite ste už počuli aj o mladej švédskej aktivistke Grete Thunberg. Aj títo ľudia dokazujú, že nezáleží na veku ale na odhodlaní.

Patrik Hlavačka, Zingers

Eko: Plasty a rúška zaplavujú oceány

Na konci minulého roka sa na svete začala šíriť pandémia - koronavírus. Vedci a lekári začali pracovať najrýchlejšie, ako sa dalo. Väčšina ľudí prestala chodiť do ulíc, ktoré neskôr ostali prázdne. Dospelí, ktorí mohli, začali pracovať z domu tzv. homeoffice. Dôchodcovia museli zostať vo vnútri svojich bytov. Deti a študenti sa začali učiť z domu a maturity a veľké testy sa presunuli. Svet sa na chvíľku ako keby zastavil. Zo dňa na deň, ale pribúdalo viac a viac nakazených ľudí a tí nenakazení sa chceli ochrániť. A to bol moment,

kedy sa začali nakupovať čistiace prostriedky, mydlá, dezinfekčné gély a hlavne ochranné rúška. Nikto sa ale nezamyslel nad tým, čo sa s jednorazovým ochranným rúškom stane? Čo ľudia spravia, keď ho už raz použijú? Vyhodia ho do prírody? A práve toto sa stalo v Hong Kongu. Na pláži sa začali objavovať desiatky rúšok týždenne a stále pribúdajú. Ľudia chcú ochrániť seba, a tak začnú znečisťovať prírodu. Medicínske rúška, ktoré sa vyrábajú a ľudia si ich kupujú, sú aj tie, ktoré týždenne pribúdajú na pláži. Práve tieto rúška sú vyrobené z polypropylénu, čo je v podstate plast a v prírode sa nikdy nerozloží, lebo na rozloženie

potrebuje minimálne 286°C, čo sa len tak v prírode nikdy nestane. Na pláži sa okrem ochranných jednorazových rúšok nachádza aj rôzny plastový odpad. Stačí si len predstaviť, že v Hong Kongu žije 7,4 miliónov ľudí, ktorí každý deň použijú nové jednorazové rúško a to potom skončí v prírode. Takéto nezodpovedné správanie môže ohroziť život všetkých podmorských živočíchov, keďže v mori sa nachádza veľmi veľa jednorazových plastov a teraz už aj rúšok. Ročne sa do morí dostane viac ako 8 miliónov ton

plastov. Ako máme riešiť túto situáciu? Ako obmedziť príjem plastov do mora? Kam dávať použité jednorazové rúška? Na ochranu životného prostredia treba myslieť neustále. Už vzniklo mnoho organizácií, ktoré sa zaoberajú práve čistením oceánov, a tak aj pomáhajú všetkým podmorským tvorom. Niektoré plastové výrobky sa dajú použiť viackrát, ako napríklad plastová fľaša. Veľkým problémom sú aj plastové vrecká, ktoré sa ľahko dajú vymeniť za pletenú tašku alebo sieťku. A látkové rúška už veľa ľudí na Slovensku, ale aj na celom svete vyrába. Látkové rúška sú dobré v tom, že sa dajú použiť viackrát. Keď už ale prideme do kontaktu s jednorazovým rúškom, treba ho vyhodiť do komunálneho odpadu. Zlepší sa tento problém, keď ľudia začnú byť zodpovednejší? Zmiznú z prírody plasty a jednorazové rúška?

Valentín ■

Valentín bol pre mňa piatok ako každý iný. Ráno som musel bežať do školy. Ako vždy. Hneď, ako som vbehol do triedy, zbadal som niečo zvláštne. Nikdy by mi nenapadlo, že niekto z našej triedy oslavuje Valentína. Bol to Juraj. Ale tento príbeh má byť o mne. Po škole a behu na obed som išiel domov. Napísal som mojej spolužiačke, nech zistí, kde býva Sofia D., moja bývalá spolužiačka. Urobil som si úlohy a oddýchol si. Zazvonil mi mobil. Bola to moja spolužiačka, napísala mi, kde Sofia býva. Počkal som, kým sa moja mama vráti z behu. Keď prišla domov, ukázal som jej správu a išli sme. Vonku už bola tma, ale stále bol piatok 14. februára. Keď sme prišli, tak som najskôr chcel dať pranie a darček do schránky, lenže schránky boli vo vnútri. Tak som zazvonil. Hneď ma vďaka kamere spoznala a pustila nás dnu. Vyšli sme po schodoch a Sofia a jej mama nás čakali pri dverách. Moja mama sa porozprávala s jej mamou a ja som dal Sofii pranie a darček. Mama si pohľadkala ich kavaliera (psa), pozdravili sme sa a odišli. Sofia vyzerala dosť prekvapene. Keď som prišiel domov, pochopil som, že to nebol len taký obyčajný piatok. Tento bol iný.

Ešte by som sa chcel v tomto článku poďakovať Sofii K., mojej spolužiačke a mojej mame, lebo bez nich by som sa nikam nedostal. A môžem prezradiť, že som jej napísal básničku a daroval gumičku do vlasov, ktorá vyzerala ako čiapka.

Jerguš Križan, Pets

BALIČ

Balič /skladá sa z dvoch štvorverší, v 1. je opis chlapca dievčaťa, ktoré chcete zbaliť a v 2. prečo by ste to mali byť práve vy/

Aby úsmev rád daroval,
lásku vždy rozdával,
príbehy rozprával
a mne sa venoval.

Ja som taká čarodejnica,
ale však veľmi milujúca,
lepšia ako tvoja budúca,
boli by sme skvelá dvojica.

Aliaksandra Aleksigevich, Voices

Charakter na prvom mieste je,
so zlým by to bolo trápenie.
Zmysel pre humor nech má,
mobil nech mi na pokoji nechá.

Ponúknuť viem to, čo žiadam.
Múdroseť, vernosť ovládam.
Chyby mám tiež svoje,
to sú tie hlučné ústa moje.

Samuel Bartoň, Voices

Rúško - skloňovanie slova

Slovo **rúško** je podstatné meno stredného rodu, skloňuje sa podľa vzoru mesto.

Ako správne skloňovať slovo rúško?

Pád	Otázka	Jednotné číslo	Množné číslo
Nominatív	Kto / čo	rúško	rúška
Genitív	Bez koho / bez čoho	rúška	rúšok
Datív	Dám komu / dám čomu	rúšku	rúškam
Akuzatív	Koho / čo	rúško	rúška
Lokál	O kom / o čom	rúšku	rúškach
Inštrumentál	S kým / s čím	rúškom	rúškami

Eva Babejová

Šitie rúšok

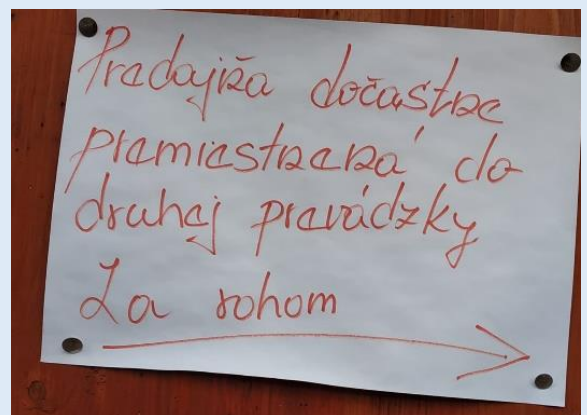
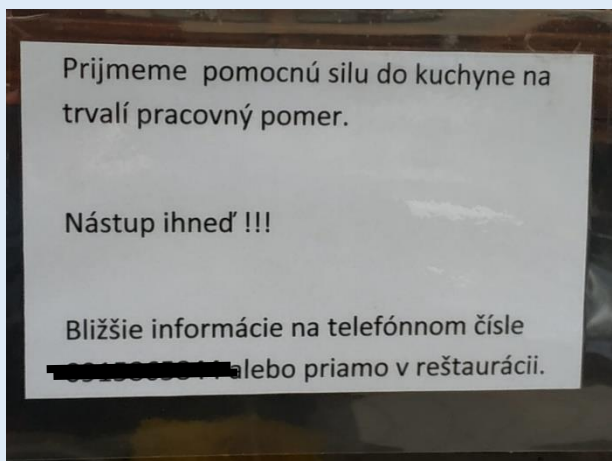
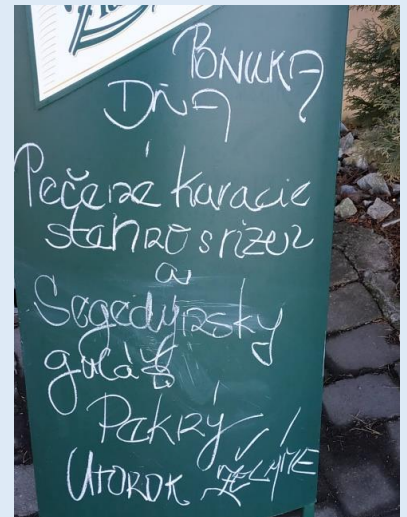
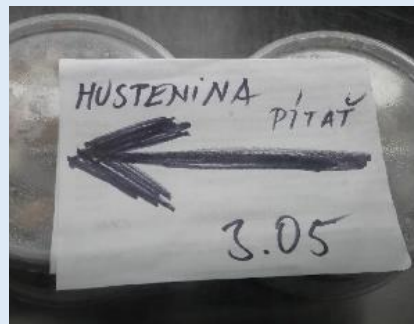
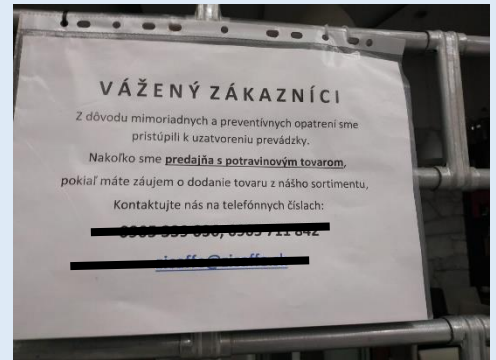
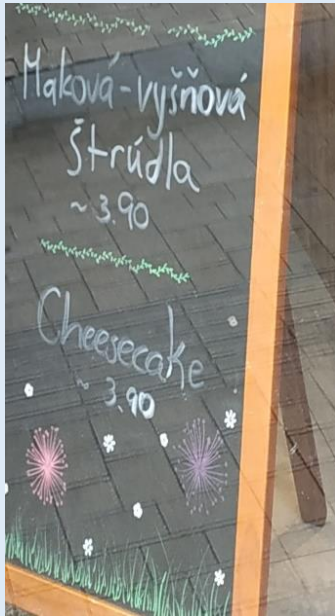
Ja s mojou maminou sme začali šiť rúška, lebo už sa žiadne nedali kúpiť a my sme ich potrebovali. Na internete sme si našli strih a návod ako sa to robí. Vytiahla som šijací stroj, ktorý som dostala pod stromček. Najskôr som ja ušila dve rúška, a potom si moja mamina tiež objednala veľký šijací stroj a začala šiť spolu so mnou. Ja som sa tiež naučila šiť na veľkom stroji. Ušili sme asi 30 rúšok a porozdávali našim kamarátom. Šili sme zo starých posteľných obliečok alebo zo starých teplákov. Neskôr sme začali robiť rôzne strihy ako napr. klasický, vejárovitý alebo s výkrojom na oči, s rôznymi obrázkami. Veľmi nás to baví. Je to dobré na relax a odreagovanie sa. Rúška teraz nosíme do obchodu, na prechádzky, alebo na kolobežkovanie. Tým, že sú rúška z látky, môžeme si ich hocikedy vyprať a použiť znovu.

Hana Luknárová, Owls

Jazykové okienko

Nájdite gramatické chyby. Ak ich nájdete /všetky/, pošlite správne napísané slová z jednotlivých fotografií do piatich dní od zverejnenia časopisu na stránke školy na mailovú adresu Evy Babejovej a získate 5% navyše, resp. jednotku z gramatiky.

Dnes

Chodili sme do školy,
nemali sme problémy,
riešili sme somariny,
od včera je svet už iný.

Ulice sú zrazu prázdne,
prikázali všetkým rázne
chodiť von len málo,
inak by to stálo
ľudské životy...

Bratislava mesto kriku,
zmenila sa v jednom dychu
v mesto tieňov,
prázdne, bez snov...
Čo sa deje v tomto svete,
známych stretnem len na nete,
možno bola chyba v nás,
že prišiel COVID-19.

Zrušili nám krúžky,
nosím iba rúška.

Na Taliansko hľadáme
a všetci sa bojíme.

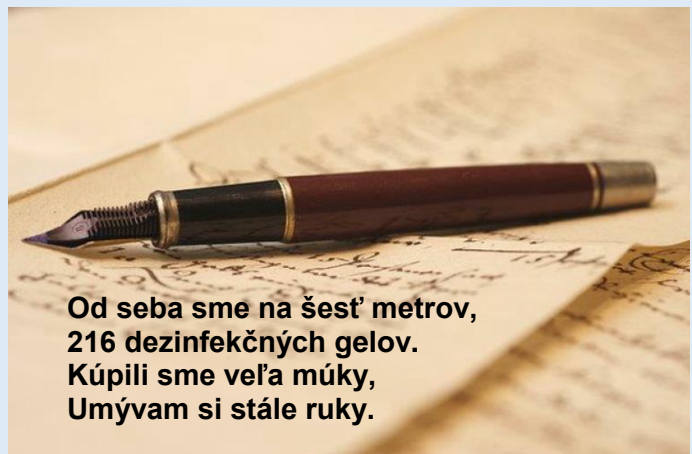
Ak chceme však zdraví byť
tak musíme uveriť
a vydržať takto žiť,
nad vírusom zvíťaziť.

Marek Javorka, Owls

KORONA

Prišiel ku nám virus malý,
ani sme ho nečakali.
Bol to vírus korona,
prišla, ale pohroma.

Chránime sa rúškami,
lieta vírus mestami.
Z Anglicka sme prišli,
Do Gabčíkova sme išli.
Odíde to skoro snád'.

Od seba sme na šesť metrov,
216 dezinfekčných gelov.
Kúpili sme veľa múky,
Umývam si stále ruky.

Toalet'ák ten je špica,
Potrebný je viac než pizza.
Učíme sa variť, prať,

Liana Pavlíková, Owls

KORONAVÍRUS v BRATISLAVE

Prišla na nás pohroma,
na Slovensku KORONA.
Ľudia vyťahujú rúška
rýchlo zakrývajú ústa.

Problém ale, kde ich kúpiť?
Pritom obchod nevyľúpiť.
Všetko je už zavreté.

VIVO, CENTRAL, BORY MALL,
ten by ale pomohol!
Dezinfekčný prostriedok,
by tam možno ešte bol!

Takže, bežím, som na ceste,
Ale, ľudia, ľudia, kde ste?
Ulice sú celkom prázdne,
autobus tiež niekde viazne.

Všade klud a ticho,
mesto si len vzdychlo:
„Konečne si oddýchnem,
žiadne zhon a žiadne zápchy
Intrigy a ani hádky.“

Všetci stíchli, premýšľajú,
Či to dajú ?
Či to dajú ?
Hore hlavy, ľudia dobrí!
Zvládneme to,
nie sme chorí.

Sneh

Sneh
Studený, ligotavý,
Padá. Lieta, rozpúšťa sa.
Staviame snehuliaka.
Voda.

Lukáš Dzurilla, Pets

Myseľ máme zdravú,
upravíme stravu.

Posilníme kondičku.
upraceme izbičku.
Dáme klíčiť fazule.
budú týždeň na stole.

Prečítaj si dobrú knihu,
môžeš poslať recenziu.
Z matiky daj príklad,
a napíš si diktát.

Geografia je naša veda,
ktorá ani Vilovi spať nedá.
Za Mirom však smútime tiež,
angličtiny nikdy dosť niet.

Začala nám online škola,
a to už jar zvesela volá.
„Aby si sa prebral,
začni robiť herbár“.

Sophia Pajtinková, Pets

Tanka

Ovocie vonia
Kúpime ho na trhu
Vykvitne na jar
Oberieme na leto
A máme dobré jedlo.

Ester Kopasova, Pets

Akrostich

Televízor je môj život
Elektrika je môj prevod.
O matike a šachu snívam.

Teo Malaschitz, Pets

Voľnočasové aktivity ■

KONE

Kone sú veľmi inteligentné zvieratá. Pri jazdení na nich sa dá nielen športovať, ale aj oddychovať a uvoľniť sa. Predtým, ako ideme jazdiť, treba urobiť viacero vecí. Keď je kôň hyperaktívny, pred jazdou ho vylonžujeme, čo znamená, že ho necháme vybehať na „dlhej vôdzke“, ktorá sa volá lonžka. Tu má šancu sa vyjašiť a možno i vyváľať. Následne pred jazdením treba koňa vyčistiť a to kefou, žbílkom, šparákom na kopytá a očesať mu hrivu. Kopytá sa musia dôkladne vyčistiť, pretože keby tam zostal kamienok, urobí sa mu po nejakom čase pľuzgier, ktorý, keď mu praskne, začne kôň od bolesti krívať. Aby sa kôň nezranil, dávame mu na nohy gamaše alebo bandáže, čo sú chrániče. Bandáže sú z látky a obväzujú sa mu nad pätky. Gamaše sú z plastu a pripevňujú sa suchým zipsom. Na jazdenie si musíme koňa nauzdiť a nasedlať. Na parkúr sa používa uzdečka a na drezúru uzda. Uzda má dve zubadlá, čo sú kovové časti, ktoré majú kone v ústach pre ich riadenie. Sedlá sú určené na každý druh jazdenia iné, napr. westernové, bezkostrové

/drezúrne/, anglické /klasické/, atď. Jazdenie treba začať rozkrokováním, čo trvá asi 10 minút. Potom môžeme začať na koni klusať. Počas jazdenia meníme smer, robíme kruhy atď. Po cca 20. minútach môžeme začať cváľať, ale maximálne tak 15min., pretože by sa kôň mohol veľmi zadýchať a mohol by ochorieť. Po dôkladnej príprave nasleduje skutočná jazda – drezúra, parkúr, voltíž, dostihy, kros country, hobby, steeplechase. Dobrý jazdec dokáže koňa drezúrovať aj zo zeme, čo voláme „prirodzená komunikácia“.

Koník vždy čaká odmenu. Pochutí si na pamlskách a mrkve. Z chleba môže dostať kolíku, vtedy ho treba vykrokovávať. Pretože kone cítia, kedysa človek bojí, treba na nich jazdiť bez strachu a myslieť na dobré veci. Kone sa vcítia do pocitov svojho jazdca. Netreba sa

ich báť, sú to krásne a veľmi mierumilovné zvieratá.

Sofia Klačanová, Pets

Voľnočasové aktivity

ŠPORT

S karanténou sme dočasne prišli nielen o kamošov v škole, ale aj o krúžky a hlavne športové aktivity. Ten šport mi veľmi chýbal, ale nevzdal som sa a zistil som, že športovať sa dá aj doma. Kedže bývame v dome, tak môžem ísť kedykoľvek na záhradu a tak som spojil cviky v izbe s cvičením na záhrade a aj v prírode.

Na internete sme našli zaujímavý challenge: na každé písmeno v abecede bol určený nejaký cvik, napríklad 10 angličákov, 15 drepov a podobne. No a mojou úlohou bolo každý deň zacvičiť cviky podľa písmen z môjho mena. A tak sa denne ráno pridám k mamine na 5 minút planku a po raňajkách dám moju challenge BRUNO M: 30 drepov, 1 min. sed pri stene, 30 skracovačiek, 30 drepov, 40 výpadov vpred a opäť 1 min. sed pri stene. Je to celkom makačka J.

Cez deň ešte často lozím na náš 13-metrový platan na záhrade, čím si zároveň robím aj projekt na prírodovedu, lebo zblízka sledujem ako sa platan postupne mení a kontrolujem, kedy mu začnú rásť listy. Aspoň tak vysvetľujem rodičom, prečo stále musím loziť na platan J.

Cez víkendy občas vyrazíme na bicykli po cyklistickom chodníku, ale vždy s rúškom. S rúškom a vo veľkej vzdialenosti od seba si občas zakopeme s chalanmi aj na futbalové bránky. Máme ich totiž hneď pred našim domom na ihrisku. Ale mamina vždy striehne ako vojak na hranici a pri porušení vzdialeností musíme okamžite ísť

ďalej. Doma máme psa, takže sa viem s ním aj so sestrou naháňať. Ale naša labradorka Cherry už veľmi nevládze a tak radšej našu psiu babičku nechám oddychovať a ja vedľa nej iba robím strečing. Chýba mi, že nemôžem chodiť na tréningy a nemôžem sa stretávať s kamošmi. Hlavne dúfam, že nikto z mojich kamarátov alebo rodiny nedostane koronavírus. Ak však budeme dodržiavať karanténu, tak možno vírus pominie čím skôr a čoskoro sa stretne s kamošmi nielen v škole, ale aj na športoviskách.

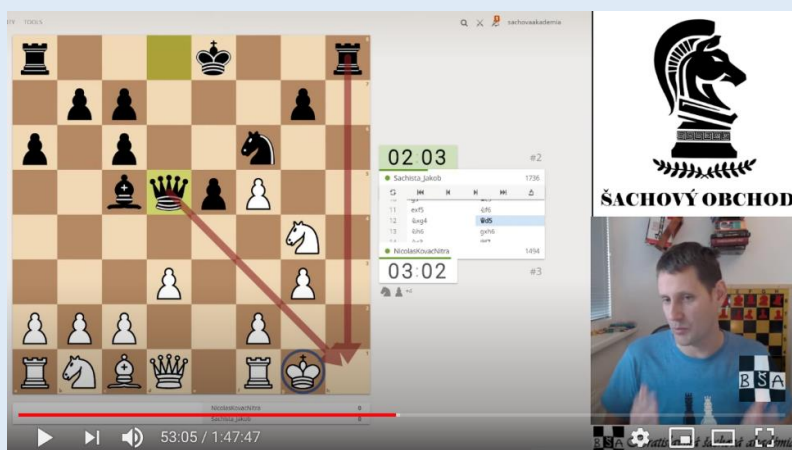
Voľnočasové aktivity ■

ŠACH

Každý má nejakú záľubu, tou mojou je šach. Hrám ho preto, lebo ma to baví a tatino ma nadchol, lebo on je tiež šachista. Počas karantény ho hrávam viac, lebo mám viac času a koná sa viac turnajov. Na Slovensku sa koná jeden turnaj každý piatok. Môj najlepší výkon bolo 3. a 4. miesto. Príde tam väčšinou 50 až 80 ľudí. Turnaj sa hrá na súbore lichess a organizuje ho Michal Vrba a zároveň ho komentuje. On ešte zároveň robí tréning cez aplikáciu Zoom. Na tréning príde väčšinou 20 až 50 detí.

Turnaje sa robia aj medzinárodne. Jeden z týchto turnajov sa hrá každé dva týždne. Tento turnaj sa hrá do 13 rokov. Ja a 13 ďalších šachistov reprezentujeme jeden zo slovenských tímov.

Teo Quentin Malaschitz,
Pets

BSA Turnaj zaciatočnikov RICOH Arena

SemionRut

Performance **1606**
Games played **16**
Win rate **56%**
Berserk rate **100%**

Sachista Jakob

Performance **1813**
Games played **13**
Win rate **77%**
Berserk rate **69%**

TeoQuentin

Performance **1958**
Games played **10**
Win rate **100%**
Berserk rate **0%**

COVID 19 nás prinútil aj variť I

TORTA

Toto je môj koláč, ktorý som robila k 50. narodeninám. Vo vnútri koláča je ešte plnka ktorá je z:

250 ml smotany na šľahanie

250 g mascarpone

3 lyžice práškového cukru

3 lyžičky vanilkového cukru

Korpus:

4 vajcia, 200g polohrubej múky, 200g cukru, 1 dcl vody, 1 dcl oleja a 1 ks kypriaci prášok. pečieme 20 minút. Na tmavé cesto dáme len 150g múky a 50g kakaa.

Petra Pongrácová, Owls

JOGURT S OVOČÍM NA RAŇAJKY

Ingrediencie:

- 1 jogurt
- ½ banán
- za hrst' čučoriedok
- med

Postup:

1. Do misky si dáme jogurt.
2. Pridáme nakrájaný banán.
3. Pridáme hrst' čučoriedok.
4. A polejeme medom.

Liana Pavlíková, Owls

COVID 19 nás prinútil aj variť II

OVOCNÁ BUBLANINA

Ingrediencie:

- 7 ks vajec
- 300 g kryštálového cukru
- 250 g hladkej múky
- 1 dl olej
- 1 prášok do pečiva
- ovocie
(jahody, čerešne... podľa vlastného výberu)

Postup:

1. Z bielok vyšľahať tuhý sneh.
2. Keď budú bielka vyšľahané, postupne do nich pridáme kryštálový cukor. (po každom kroku treba často premiešať)
3. Pridáme olej.
4. Pridáme vajíčka.
5. Pridáme prášok do pečiva.
6. Pridáme múku.
7. Poriadne premiešame mixérom.
8. Medzitým plech potrieme maslom a múkou.
9. Cesto vylejeme na plech a dáme naň pokrúpané ovocie.
10. Dáme piecť do rúry pri teplote 180°C na 20-30 minút.
11. Keď bude koláč hotový, počkáme kým nebude teplý.

BANÁNOVÝ MILKSHAKE

Ingrediencie:

- 1 – 2 banány
- mlieko /cca 500 ml/
- vanilkový cukor / podľa chuti – cca polovicu sáčku/

Postup:

Pripravíme si vysokú nádobu, do ktorej dáme rozpolený banán, nalejeme mlieko. Potom pridáme vanilkový cukor a rozmixujeme. Prelejeme do pohárov, v ktorých budeme shake podávať. Na ozdobu si môžete dať šľahačku a nejaké ovocie a Milkshake máte hotový.

Dobrá chuť!

Hana Luknárová, Owls

COVID 19 nás prinútil aj variť III

Varenie si užívajú aj Lukáš Dzurila a Zuzana Vedejová z triedy Pets.

**Všetkým redaktorom Zverinca
ďakujeme za ich skvelé
príspevky a tešíme sa na
ďalšiu spoluprácu!**

redakcia

